ΚΥΘΗΡΙΟΙ, μὴν ἀπαιδεύθε. Συγκοινωνίαν οὐδέποτε θ' ἀποκτήσετε ἐὰν δὲν κάμετε λιμάνι.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Μὴ λησμονεῖτε ὅσα ὑποφέρετε ταξιδεύοντες, καὶ δόσατε τὸν ὁβολόν σας γιὰ τὸ λιμάνι.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ! Αὐτὸ ἂς εἶνε ἡ μοναδικὴ σκέψις παντὸς Κυθηρίου ἀγαπῶντος τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγάλωσε.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1925—ΑΡΙΘ 15

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐτονίσαμεν τὴν ἀνάγκην ὅπως, ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰς συζητήσεις περὶ καταλληλοτέρου διθεν μέρους διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος, ἀκολουθήσωμεν πιστῶς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅμως ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἐκλογῆς τῆς Φυρῆς Ἄμμου διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος, ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα μεροληπτικῆς καὶ τοπικιστικῆς σκέψεως τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν μελῶν.

Εἰς πᾶσαν παρουσιασθεῖσαν εὐκαιρίαν ἀπέδειξαν ὅτι τὸ ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος ἐνδιαφέρον των ὑπῆρξε γενικόν, ὑποστηρίξαντα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πᾶν ἔργον καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἐξυπηρετικὴν οἱουδήποτε τμήματος τῆς νήσου.

Τὴν Φυρὴν Ἄμμον ἐξέλεξαν ὡς καταλληλότερον μέρος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος διότι εἶχον καὶ ἔχουν τὴν ἀντίληψιν ὅτι μόνον δι' αὐτῆς ἐξυπηρετοῦνται ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς τὰ συμφέροντα ὁλοκλήρου τῆς νήσου.

Τὸ μέρος τοῦτο ἐξητάσθη ἐπιμελῶς ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως παρ' ἁρμοδίων μηχανικῶν, οἵτινες ἀπεφάνθησαν ὅτι ἐξασφαλίζει πλήρως τὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου προβλεπόμενον λιμένα.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, καθαρῶς τεχνικοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ συζητήσωμεν ὡς μὴ εἰδικοί.

Θὰ ἐξετάσωμεν ὅμως τὴν Φυρὴν Ἄμμον ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἐπίσης σπουδαίας.

Τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς λιμένος εἰς τὰ Κύθηρα δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἀπὸ καθαρῶς κυθηραϊκῆς μόνον ἀπόψεως, ἀλλὰ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ γενικὸν δρομολόγιον τῶν ἀτμοπλοίων, ἅτινα θὰ ἐκτελοῦν τὴν γραμμὴν Πελοποννήσου, καθότι ἡ Σκάλα τοῦ Τσηρίγου δὲν δύναται νὰ ἐκ ανοποιήσῃ προσεγγίσεις πολλῶν ἀτμοπλοΐων λόγῳ τῆς μικρᾶς κινήσεως ἐπιβατῶν καὶ τῆς ἔτι μικροτέρας κινήσεως ἐμπορευμάτων.

Ἑπομένως, ἐὰν ὡς λιμὴν προσεγγίσεως τῶν ἀτμοπλοΐων ἤθελον ὁρισθῇ τὸ Διακόφτι ἀντὶ τῆς Φυρῆς Ἄμμου, τὸ γενικὸν δρομολόγιον αὐτῶν εἰς τὴν γραμμὴν Πελοποννήσου θὰ ὑφίστατο καθυστέρησιν μιᾶς περίπου ὥρας.

Ἡ δὲ Σκάλα τῆς Νεαπόλεως, ἥτις, ὡς γνωστόν, εἶνε πολὺ σπουδαιοτέρα τῆς τοῦ Τσηρίγου, θὰ ὑφίστατο καθυστέρησιν δύο περίπου ὡρῶν.

Λόγῳ τῶν σπουδαίων τούτων μειονεκτημάτων ἀπέναντι τῆς μικρᾶς ἀποδόσεως εἰς εἰσπράξεις ἐκ ναύλων, διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ ἴδωμεν διαγραφομένην ἐκ τῶν δρομολογίων τῶν ἀτμοπλοΐων τῆς γραμμῆς τὴν προσέγγισιν Κυθήρων, ὡς ἀσύμφορον, τοὺς δὲ γείτονας Βατικιώτας καὶ Γυθειώτας νὰ προτιμοῦν τὰ ἀτμόπλοια ἅτινα δὲν θὰ προσήγγιζον εἰς τὸ Διακόφτι, διότι τὸ ταξεῖδι των θὰ ἐσυντομεύετο κατὰ τρεῖς περίπου ὥρας.

Καὶ ποῖος τότε θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποχρεώσῃ τὰ ἀτμόπλοια, ἅτινα σήμερον εὐχαρίστως προσεγγίζουσιν εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν, καθότι ἡ ἐλαχίστη ὀαπανη της τοιαυτης προσεγγισεως καλυπτεται ὑπο των εισπραξεων ἐστω καὶ μικρων, ποιους θα ὑποχρεωσῃ τὰ ατμοπλοια να προσεγγισουν εις Διακοφτι;

Μόνον ἡ γνωστὴ ἐπιχορήγησις θὰ διευκολύνεν ἐν ἐκ τούτων νὰ προσεγγίσῃ εἰς Διακόφτι.

Καὶ ἐνῷ διὰ τῆς κατασκευῆς λιμένος εἰς Φυρὴν Ἄμμον θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ τακτικὴ προσεγγισις ἑνὸς τουλαχιστον ατμοπλοιου ἑκαστην ἡμεραν, διὰ της μεταθεσεως τοῦ λιμένος εἰς Διακόφτι θα κατωρθουτο ἡ προσεγγισις ἑνὸς ἀτμοπλοίου ἑκαστην ἑβδομαδα καὶ τοῦτο δι' επιχορηγησεως.

Μενε βεβαιως προτιμωτερον διὰ τὴν γενικωτέραν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον της ἰδιαιτερας μας πατριδος ἡ προσεγγισις ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτερων ατμοπλοίων, ἥτις δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ μονον διὰ τῆς Φυρῆς Ἄμμου. Τὸ ὅτι δὲ τὸ Διακόφτι δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς λιμὴν τῆς νήσου, λόγῳ τοῦ ὅτι κεῖται εἰς τὴν ἀκατοίκητον πλευρὰν αὐτῆς, ἀπέχει δὲ πολὺ ἀπὸ τὰ πλέον κατῳκημένα μέρη, ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς ὅτι ἂν καὶ πλεῖσται ὅσαι κατεβλήθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν προσπάθειαι διὰ τὴν δημιουργίαν ἐκεῖ λιμένος, καὶ λιμενοβραχίων κατεσκευάσθη, ἐν τούτοις τὸ τοιοῦτον δὲν ἐπετεύχθη διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθειμένους λόγους.

Ἡ ἔλλειψις δὲ δρόμου δημοσίου μεταξὺ τοῦ Διακοφτιοῦ καὶ τῶν κατῳκημένων μερῶν τῆς νήσου, δὲν ὑπῆρξεν ὁ μόνος λόγος ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ, διότι ἡ Ἁγία Πελαγία ὑπῆρξε λιμὴν προσεγγίσεως τῶν ἀτμοπλοίων πολὺ πρὶν κατασκευασθῇ ὁ ἑνῶνων αὐτὴν μετὰ τοῦ Ποταμοῦ δημόσιος δρόμος.

Διὰ πάντα ταῦτα ἡ μετάθεσις τοῦ λιμένος ἀπὸ τῆς Φυρῆς Ἄμμου εἰς Διακόφτι οὔτε συμφέρουσα, οὔτε δυνατὴ εἶνε καὶ ἂν ἀκόμη πρόκειται νὰ διατεθῶσι ὀλιγώτερα χρήματα.

ΧΑΡΑΛ. ΕΜ. ΑΡΩΝΗΣ

ΑΙ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Νέας Ὑορκης εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὸ ἕβδομον ἔτος λαμπρᾶς λίαν ἐπωφελοῦς διὰ τὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα σταδιοδρομίας.

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους 1924—25 τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτῆς ἀπηύθυνε πρὸς τὰ μέλη τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ὁποίου καταφαίνεται ἡ λίαν φωτεινὴ καὶ πατριωτικὴ δράσις τοῦ λαμπροῦ τούτου Σωματείου.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὸν ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, μετὰ τῆς λογοδοσίας τοῦ Δ. Συμβουλίου, συμφώνως τῇ ὁποίᾳ ἡ περιουσία τῆς Ἀδελφότητος ἀνέρχεται κατὰ τὴν 30 Ἀπριλίου 1925 εἰς Δολλάρ. 13.000 περίπου.

Kythira Association
Νέα Ὑόρκη, 10 Ἰουνίου 1925

Πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος

Ἀξιότιμοι κύριοι:

Παραθέτομεν ὀπισθεν τὸν ἕκτον ἐτήσιον ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἀδελφότητος, ἀπὸ 1ης Μαΐου 1924 μέχρι 30ῆς Ἀπριλίου 1925. Μία ἑξαετία παρῆλθεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ λαμπροῦ μας Σωματείου μέχρι σήμερον, καὶ ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης παρουσιάζεται ἰσχυρὰ καὶ ἐρρωστος, διεκδικοῦσα τὴν πρωτην θέσιν μεταξὺ των Ἑλληνο-Ἀμερικανικῶν τοπικῶν Σωματείων καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς. Ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ προοδος τοῦ Σωματείου μας ὀφείλεται εἰς τὴν ἀγάπην, ὁμόνοιαν, ἐνδιαφέρον καὶ συνεργασίαν πάντων των μελῶν, καὶ ὅλοι πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι.

Κατὰ τὴν ἑξαετῆ δρασίν της ἡ Ἀδελφότης ἦλθεν ἀρωγὸς εἰς διάφορα μέλη ἀσθενήσαντα μὲ ποσὸν Δολ. 1000.00. εἰς τοὺς πρόσφυγας μὲ ποσὸν περίπου Δολ. 2000.00, εἰς τὸ Ἑλληνο-Ἀμερικανικὸν Ἐκπαιδευτήριον μὲ ποσὸν Δολ. 500.00, εἰς ἰατρικὴν περίθαλψιν μελῶν περίπου Δολ. 100,00, δι' ἔξοδα Βασιλόπηττας μὲ ποσὸν Δολ. 162.40, διὰ κηδείας καὶ στέφανα ἀνθέων ποσὸν ἄνω των Δολ.200.00, καὶ δι' ἔξοδα ἑορτῶν Μυρτιδιωτίσσης, ἑορταζομένων κατ' ἔτος, ποσὸν ἄνω των Δολ. 700.00

Μὲ ἑξαετῆ πεῖραν καὶ παρελθὸν λαμπρότατον, μὲ μεγάλην ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν δυναμιν, μὲ τακτικὰ μέλη ἄνω των 180, μὲ κεφάλαιον ἄνω των Δολ. 12,600.00. εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἕδδομον ἔτος ζωῆς τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀγαπητοὶ συμπατριῶται, ἑτοιμασθῆτε.

Πρέπει νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον ἐν ὁμονοίᾳ καὶ συνεργασίᾳ, καὶ κατὰ τὴν ἐρχομένην περίοδον νὰ φθάσωμεν τὸ ῥεκὸρ προόδου καὶ εὐημερίας.

Πρέπει νὰ παρευρισκόμεθα εἰς τὰς ἑκάστοτε Γενικὰς Συνελεύσεις, πρέπει νὰ εἴμεθα ἐν τάξει μὲ τὰς μηνιαίας συνδρομάς μας, πρέπει νὰ συνιστῶμεν καὶ κατηχῶμεν μὴ μέλη νὰ ἐγγράφωνται συνδρομηταὶ καὶ οὕτω συνεργαζόμενοι, θέλομεν ἀνυψώσῃ τὴν Ἀδελφότητά μας εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ περιωπήν.

Διατελῶν μετ' εἰλικρινείας
Ἐν ὀνόματι τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου
ΔΗΜ. Α. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ
Γραμματεὺς

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

Ἀπὸ 1ης Μαΐου 1924 μέχρι 30ῆς Ἀπριλίου 1925

Εἰσπράξεις

Ἀπὸ Ἐγγραφὰς	Δολ. 66.00
» Συνδρομὰς	» 1,044.00
» Δωρεὰς	» 39.09
» Κομβία	» 12.00
» Χοροεσπερίδα	» 4,250,96
» Τόκον Corn Exchange	» 54.89
» Τόκον Bowery Savings Bank	» 80.40
» Τόκον Emigrants Ind. Savings	» 167.54
Τὸ ὅλον εἰσπράξεις	» 5,714,88

Πληρωμαὶ

Διὰ Χάρτην, τυπογραφικὰ κλπ.	Δολ. 67.30
» Ἀσθενήσαντα μέλη	» 235.00
» Ἰατρὸν Ἀδελφότητος	» 40.00
» Κηδείαν ἀπόρου	» 118.00
» Στέφανα Ἀνθέων	» 20.00
» Ἔξοδα ἑορτῆς	» 138.86
» Ἔξοδα Βασιλόπηττας	» 162.40
» Ἔξοδα Χοροεσπερίδος	» 2,310.00
» Δωρεὰν Ἑλλην. Ἐκπαιδ.	» 500.00
Τὸ ὅλον ἔξοδα	» 3.591.61
Περίσσευμα χρήσεως 1924—1925	» 2.123.27
	5,714.88

Περιουσία Ἀδελφότητος

Μετρητὰ Emigrants Ind. Sav. Bank	Δολ. 4.315.52
Μετρητὰ Bowery Savings Bank	» 4.080.40
Μετρητὰ Corn Exchange Bank	» 3.724.14
Ὑπόλοιπον παρὰ Ταμίᾳ	» 514.71
Τὸ ὅλον μετρητὰ	» 12.634.77
Λάβαρον καὶ Σημαῖαι	» 235.00
Σφραγῖδες	» 30.00
Βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλη	» 15.00
Κομβία 97 πρὸς 4,40 ἕκαστον	» 42.68
Τὸ ὅλον περ. Ἀδελφότητος	12.957.45

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη ἔγγραφά τινα τοῦ Γερουσιαστοῦ Μαχαιριώτη σχετικὰ μὲ τὴν κατασκευὴν λιμένος ἐν τῇ Νήσῳ μας. Σήμερον δημοσιεύομεν δύο ὑπομνήματα τοῦ ἰδίου πρὸς τὸν Ἁρμοστὴν τῶν Ἰονίων Νήσων χαρακτηριστικὰ τῶν ἀντιλήψεων τῆς ἐποχῆς του, καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀνδρὸς ὅπως ἐξυπηρετηθῇ ἡ νῆσος μας τῇ βοηθείᾳ τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας.

Πρὸς
τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Σίρ. Ιω. Γιούγγ
Λόρδον Μέγαν Ἁρμοστὴν τῆς Αὐτῆς Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους.

Ὑπόμνημα

Τοῦ ὑποσημειουμένου Γερουσιαστοῦ τῶν ἑλασσόνων Νήσων ἀφορὸν τὴν κατασκευὴν Λιμένος εἰς Κύθηρα.

Τὸ πιρὰ τῆς Ὑμ. Ἐξ. διαβιβισθὲν πρὸς τὴν Γερουσίαν διάγγελμα τὴν 29 Ἰουλίου λήξαντος (1858) ἀφορὸν τὸν εἰς Κύθηρα προτεινόμενον λιμένα, συνεκίνησε τὸν ὑποφαινόμενον διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐμπνέει, ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει αἱ περιστάσεις τῆς Νήσου ἐκείνης, ἐνδιαφερούσης καὶ τὸ γενικὸν ἕνεκα τῆς Νήσου ἐκείνης, ἐνδιαφερούσης καὶ τὸ γενικὸν ἕνεκα τῆς φυσικῆς αὐτῆς θεσεως.

Πείθουσιν αἱ σκέψεις τῆς Ὑμ. Ἐξοχ. ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς προκυμαίας ὡς ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ κατὰ τὴν θέσιν Διακόφτι, καὶ ὡς ἐκ τούτου νῦν προτιμοτέρα ἡ πρότασις τοῦ ἰδίου Μηχανικοῦ διὰ τὴν θέσιν Καψάλι παριπλήσιον τῆς πόλεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον (δηλ. διὰ τὸ Καψάλι) ηνοίχθη ἐρανός τις εἰς Κύθηρα ἕως ἀπὸ τὴν ἐκεῖ τελευταίαν μου διαμονήν, ὅστις συνεποσοῦτο ὡς ἔγγιστα εἰς Τ. 1200, ἐὰν δὲ βεβαιότης ὑπῆρχεν ὅτι ἤθελε πραγματοποιηθῇ, πολὺ πλέον ἤθελε προσενεχθῇ ἀπὸ ἐντοπίους καὶ ξένους, κυρίως ναυτικοὺς ἐκεῖ συναλλατομένους.

Δὲν πρέπει δὲ ν' ἀμφιβάλλω ὅτι, καὶ οἱ σπανίζοντες χρημάτων δὲν ἤθελον φεισθῇ τῆς ἐργασίας των πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ κατασκευὴ ἀσφαλοῦς ὁρμητηρίου εἰς Κύθηρα, ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἐμψύχωσιν τοῦ τωρινοῦ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας, ἀποθαρρυμένων ἐκ τῶν οὐκ ὀλίγων δυσυχημάτων εἰς ἃ ὑπέκυψαν τὰ πλοῖα τῆς Νήσου ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν Πατρίδα, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀφικνοῦνται χάριν ἐμπορικῶν πράξεων.

Καὶ τῷ ὄντι, λυπηρὸν ὑπῆρξε πολλάκις θέαμα νὰ βλέπῃ τις διάφορα πλοῖα διὰ μιᾶς εἰς τὴν ξηρὰν ριπτόμενα καὶ καταρρηγνυόμενα ἀπὸ βιαίαν προσβολὴν τῆς θαλάσσης, ὠθουμένης ἀπὸ τρομερὸν Νότιον ἄνεμον πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει ἐκτεθειμένη ἄνευ προφυλάγματος ἡ θέσις ἐκείνη τοῦ Καψαλίου.

Ἕως ὅτου δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἀνάλογόν τι μέτρον πρὸς πιρεμπόδισιν τοιούτου κακοῦ, ἀποβαίνει ἀναγκαία δυνατή τις πρόνοια πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων ἐκείνων ὅπως γοητεύσῃ τὰς ἐπιθυμίας των, καὶ ἐνθαρρύνῃ εἰς θυσίας δι' ἃς εἰσὶν διατεθειμένοι πολλοὶ καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Νήσου ἱκανὰς νὰ διαθέσουν καὶ τὴν Κυβέρνησιν εἰς μεγαλητέρας ἐπιχειρήσεις.

Ὁλιγοδάπανος εἶνε διὰ τὴν Κυβέρνησιν ὁ διορισμὸς ἑνὸς Ὑφυγειονομείου καὶ Τελωνείου εἰς Διακόφτι, καὶ ἡ ἀναγκαία πρὸς τοῦτο δαπάνη περιελήφθη εἰς τὸ μισθολόγιον.

Αὐτὸ τοῦτο ἐπιποθεῖ ἡ Νῆσος ἐκείνη, μὲ τοῦτο ἤθελον κατὰ τὸ πιρὸν ἱκανοποιηθῆ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν κατοίκων της. Τοῦτο ἤθελε σώζει τὰ ἐντόπια πλοῖα καὶ πολλὰ ξένα εἰσέτι, καὶ ἤθελεν εἰσθαι ὤθησις μιᾶς ἐκουσίας προσφορᾶς διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς μικρᾶς προκυμαίας εἰς Διακόφτι ἥτις ἡνωμένη μὲ μετρίαν βοήθειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἤθελεν ἐξασφαλίσει πολλὰ πλοῖα διότι ἐπιτελῶς προφυλάσσονται ἀπὸ τοὺς μεσημβρινοὺς ἀνέμους καὶ κατὰ μέρος καὶ ἀπὸ τοὺς βορείους.

Ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἐκεῖνος δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ πιρόντος νὰ προσδοκήσῃ τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν εἰς τὰς χρείας του, καὶ διὰ νὰ ἔχωσι ἓν καταφύγιον τὰ πλοῖα του κατ' ἐξοχὴν διερκοῦντος τοῦ χειμῶνος, ἂς εὐαρεστηθῇ ἡ ὑμ. ἐξ. νὰ διορίσῃ Ὑφυγειονόμον εἰς Διακόφτι ὅστις νὰ ἐκτειῇ καὶ χρέη τελωνιακοῦ εἰσπράκτορος, ὅπως δύνανται νὰ ἐλευθεροκοινωνῶσιν τὰ ἐντόπια καὶ ξένα πλοῖα, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἐμπορικὰς των ἐργασίας εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὡς εἰς Ἅγιον Νικόλιον καὶ Ἁγίαν Πελαγίαν, καὶ ν' ἀποφύγωσιν οὕτω κινδυνώδη καὶ ἐνίοτε θανατηφόρον διάπλουν ἵνα λιμενίζωνται εἰς ἑτέρους ὅρμους τῆς Νήσου ὅπου ὑπάρχουσιν Ὑφυγειονομεῖα καὶ Τελωνεῖα.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ πιραχωρήσετε τοῦτο. Μυλόρδε, ὡς τωρινὸν εὐεργέτημα εἰς ἐκείνους τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους, ρίπτοντες οὕτω τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον μέλλοντος μεγάλου ἔργου εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν, ἀφ' ὅπου ὑπάρχει ἡ συνεχὴς διάβασις τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ναυτιλίας, καὶ ὅπου πολλὰ πλησίον ὑπάρχει ὁ ἐγκρηθεὶς Φινὸς, δαπάνῃ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτῆς Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος τῆς Προστάτιδος Ἀνάσσης καὶ θέσατε εἰς θέσιν τοὺς κατοίκους ἐκείνους νὰ ἔχωσιν ἀγαπητὸν καὶ ἀνεξαλείπτως νὰ ἐγχαράξωσιν ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς μεταγενεστέρους τὸ ὄνομα τοῦ Σίρ. Ιω. Γιούγγ Λόρδου μεγάλου Ἁρμοστοῦ καθὸ εὐεργέτου των.

Βαλέριος Μαχαιριώτης
Γερουσιαστής

Τὸ Δημοσιευόμενον ἀμέσως κατωτέρω ἕτερον ὑπόμνημα τοῦ Μαχαιριώτη ἠκολούθησαν παρατηρήσεις τινὲς τοῦ ἰδίου ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν δύο μελῶν τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου ὅπως «εἰς μόνος δικαστὴς διορισθῇ εἰς ἑκάστην τῶν τριῶν ἐλασσόνων Νήσων», καὶ μία ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς δύο τότε ἀντιπροσώπους Κυθήρων Δρ. Δ. Ραπτάκην καὶ Κοσμᾶ Πανάρετον ἥτις θέλει δημοσιευθῇ προσεχῶς.

Πρὸς
Τὴν Α. Ε. Σίρ Ε. Ν. Στόρξ
Λόρδον Μέγαν Ἁρμοστὴν τῆς Α.Β.Μ. εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους.

Ὑπόμνημα

Τοῦ ὑποφαινομένου Γερουσιαστοῦ τῶν ἐλασσόνων Νήσων ἀφορὸν τὴν κατασκευὴν Λιμένος.

Ἡ σημερινὴ ἀπέλευσις τῆς Υ. Ε. πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν λοιπῶν Νήσων τοῦ Κράτους, καὶ τὸ ἀδύνατον ν' ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἕνεκα ἀποσίας τινῶν τῶν Ἐκλαμπροτάτων Γερουσιαστῶν συναδέλφων μου, μὲ ἀναγκάζουσι νὰ ὑποβάλω ἐγγράφως ὅ,τι ἐμελέτων νὰ δείξω τῇ Ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι ἐπὶ τόπου εἰς Κύθηρα, ἵνα ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ ἀτυχὴς ἐκείνη νῆσος, τοποθετημένη φυσικῶν εἰς ἐπωφελῆ θέσιν, καὶ ἐπιδεκτικὴ βελτιώσεως πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν κατοίκων οἵτινες δὲν εἶνε ἐλλειπεῖς ἀνατροφῆς καὶ τάσεως πρὸς τὴν πρόοδον, ἀπαιτεῖ τῆς προνοίας τῆς πατρικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ νῆσος ἐκείνη πρὸ πάντων στερεῖται ἀσφαλοῦς ἀγκυροβολήματος, καὶ εἶνε ἐκτεθειμένη ἀπὸ τὸ μεσημβρινὸν μέρος ὅπου κεῖται ἡ πόλις εἰς τὰς προσβολὰς τῶν ὁρμητικῶν μεσημβρινῶν ἀνέμων, οἵτινες εἰς πολλὰς περιπτώσεις παρέστησαν λυπηρὸν θέαμα τὰ τοιαῦτα ναυάγια συμβάντα ἐντὸς τοῦ Λιμένος. Τὰ δυστυχήματα ταῦτα ἀποθαρρύνουσι τὴν ναυτιλίαν, καὶ παρεμποδίζουσι τὸ ἐμπόριον, ἕνεκα τούτου τὰ μεγάλης χωρητικότητος πλοῖα ἀφοῦ λάβωσι τὰ ναυτιλιακὰ αὐτῶν ἔγγραφα δὲν ἐπανέρχονται εἰς τὴν Πατρίδα εἰμὴ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, καὶ ἕνεκα τούτου ἐπίσης τὰ ξένα πλοῖα δὲν προσεγγίζουν εἰς τὴν Νῆσσον, εἰς τρόπον ὥστε οἱ πλεῖστοι δὲν προθυμοποιοῦνται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ναυτιλίας, οὐδὲ ριψοκινδυνεύουσι κεφάλαια διὰ τὴν ἐμπορίαν, οἱ δὲ κάτοικοι φύσει ἐπιρρεπεῖς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, μεταβαίνουσιν εἰς ἄλλα μέρη ὠφελοῦντες τὸ ἐξωτερικόν, καὶ μὲ τὴν πιρέλευσιν τοῦ χρόνου ἀποκαθίστανται ἐκεῖσε, καὶ οὕτως ὁ πληθυσμὸς καὶ οἱ πόροι δὲν αὐξάνουσιν ὡς ἦτο δυνατὸν καὶ ἔδει καὶ ἔδει, καὶ ὡς συμβαίνει εἰς Ἰθάκην νῆσον μικροτέραν καὶ ἧττον ἐπιδεκτικὴν παραγωγῆς.

Ἤθελεν ἔχει ἱκανοὺς πόρους ἡ νῆσος τῶν Κυθήρων ἂν ἐμψυχώνετο ἡ Ναυτιλία καὶ τὸ Ἐμπόριον τοιοῦτοι δὲ ἤθελον εἶσθαι πρὸ πάντων τὰ μάρμαρα καλῆς ποιότητος πρὸς τὴν κάμνη τοῦ Ποταμοῦ, τὰ σιδηροῦχα ὕδατα, ἡ πορσελάνη εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Νήσου, παρεκτὸς τῆς καλλιεργείας τῶν συκομορεῶν πρὸς τροφὴν τοῦ μεταξοσκώληκος εἰς διαφόρους ἀκαλλιεργήτους γαίας μετὰ τὴν κάμνη Ποταμοῦ τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι πρόσφορα πρὸς τοῦτο.

Μολονότι δὲ ἡ Νῆσος ἐκείνη στερεῖται μέσων, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι πεπαιδευμένοι εἰς τὰ Νομικά, εἰς τὴν Θεολογίαν καὶ εἰς τὴν Ἰατρικήν, οἵτινες ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς ὑπερβαίνουσι τοὺς εἰς τὰς ἄλλας Νήσους, ἡ δὲ νεολαία ἐν μέσῳ τοιούτων στερήσεων δὲν πιραμελεῖ νὰ διδάσκηται ἐντὸς τῶν περιορισμένων ὁρίων τῶν χορηγουμένων αὐτῇ μέσων, καὶ καθίσταται ἱκανὴ ἵνα ἀξιοῦται τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἔστω δὲ ἀπόδειξις ἐπὶ τέλους ὁ τελευταῖος διορισμὸς τῶν εἰσπρακτόρων Κεφαλληνίας καὶ Κυθήρων. αἱ εἰς Κύθηρα ἴσως κάλλιον ἢ εἰς τὰς λοιπὰς Νήσους σπουδάζεται ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα. Οἱ ἐνεστῶτες διδάσκαλοι τῆς Θεολογίας, τῶν μαθηματικῶν, τῆς Λατινικῆς, τῆς Ἰταλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ τῆς καλλιγραφίας εἰσὶν ὅλοι ἐντόπιοι. Οἱ ἐν τέλει τοῦ δικαστικοῦ Κλάδου, οἵτινες ὑπηρέτησαν ἐν τῇ Πατρίδι αὐτῶν, καὶ ὑπηρέτησιν καὶ ὑπηρετοῦσιν εἰς ἄλλας Νήσους εὐηρέστησαν καὶ τὴν διορίσασαν αὐτοὺς Κυβέρνησιν, καὶ τοὺς κατοίκους

μεριμνῶντης, διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ εὐεξίαν τοῦ Ἰονίου Κράτους ἐν γένει.

Εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐγένετο λόγος περὶ λιμένος εἰς Κύθηρα ἀλλ' ἀείποτε ἐπιπολέως καὶ οὐδέποτε ἐλήφθη εἰς ὥριμον σκέψιν τὸ ἀντικείμενον.

Ἰδέα τις ἑνὸς τῶν προκατόχων τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, τοῦ Σὶρ Ἐρρίκου Οὐάρδου, καὶ πρακτική τις παρατήρησις τοῦ ποτὲ πλοιάρχου Γοβάσου τοῦ Ἀτμοπλοίου ἡ Ἑπτάνησος, παρέσχεν ὕλην ἱκανῆς μελέτης πρὸς τοὺς κατοίκους ἐκείνους ἀξιωθεὶς δὲ τῆς θέσεως Γερουσιαστοῦ ὑπέβαλον τῷ προκατόχῳ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος καὶ τῇ ἐκλαμπροτάτῃ Γερουσίᾳ τὰς περιστάσεις ταύτας τῆς Πατρίδος μου, καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τούτου. Διωρίσθη πρὸς τοῦτο ὁ μηχανικὸς τῆς Κυβερνήσεως ἵνα ἐπιληθεύσῃ τὰ γεγονότα καὶ προϋπολογίσῃ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, ἀλλὰ τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐρεύνης ταύτης ἀπεθάρρυνε τὸν Λόρδον Μέγιν Ἀρμοστὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καθόσον ἡ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη ἀνέβαινεν εἰς 20 χιλιάδας λίρας στερλίνας.

Εὑρισκόμενος ἐν τούτοις εἰς Κύθηρα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ φλεγόμενος ἀπὸ αἰσθημα πατριωτισμοῦ, τεθεὶς εἰς ἐπαφὴν μετὰ διαφόρων συμπατριωτῶν μου εὕρομεν ἐπάναγκες ἵνα περιορίσωμεν τὸ σχέδιον διὰ τὸ Διακόφτι, εἰς μικρὰν προκυμαίαν ὀλιγοδάπανον, εἰς καταφύγιον μικρῶν πλοίων, διότι ἐκεῖ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις παρέχει ἱκανὴν ἀσφάλειαν διὰ τὰ μεγάλα πλοῖα ὅτε πρὸ πάντων πνέουσι μεσημβρινοὶ ἄνεμοι οἵτινες καταμαστίζουσι τοὺς ἄλλους ὅρμους τῆς Νήσου, καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ προσορμητήριον εἰς Καψάλι, ἔνθα κεῖται ἡ Πόλις, ὅπου ὑπάρχει τὸ κεντρικὸν Ὑγειονομεῖον καὶ τὸ Τελωνεῖον, ἔνθα ἐνεργοῦνται αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ναυτιλιακαὶ ἐπιχειρήσεις, προτιθέμενοι καὶ οἱ πολῖται νὰ συμπράξωσι κατά τι πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπόν.

Τοιαύτη εἶνε ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐπὶ τῇ ἐμῇ προτάσει ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλήν, καὶ ἡ ἀναγκαία δαπάνη δι' ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, τουτέστι διὰ διὰ τὸ Καψάλι καὶ Διακόφτι ὑπολογίζεται εἰς λίτρας στερλίνας τρεῖς ἥμισυ χιλιάδας.

Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν πρέπει ν' ἀποθαρρύνῃ τὴν Κυβερνησιν θεωρουμένου τοῦ καλοῦ τὸ ὁποῖον προσδοκᾶται, καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς εὐημερίας μιᾶς ἀδελφῆς Νήσου, παριμελημένης ἀείποτε, καὶ ἥτις ὑπόσχεται ὠφελείας εἰς τὸ Κράτος.

Ἂν ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης εὑρεσιτεχνήσῃ νὰ περιέλθῃ τι μέρη τὰ ὁποῖα ἐνταῦθα ἀποδεικνύονται, τοῦτέστι τὸ Καψάλι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ τὸ Διακόφτι (τὸ ὁποῖον δύναται ἀπερχόμενος ἐκ Κυθήρων νὰ ἐπισκεφθῇ, διότι ἐκεῖ πλησίον κεῖται ὁ ἀνεγερθεὶς Φάρος δαπάνῃ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τῆς προστάτιδος Ἀνάσσης) δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει πεισθῇ κἀθέλει εὕρει ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος μου, καὶ ὅτι θέλει ἐμψυχώσει τὴν πραγματοποίησιν μέ τινα ἐπιχορήγησιν ἀπὸ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἡ μεγαλοδωρία τῆς Προστάτιδος Ἀνάσσης προώρισε πρὸς θεραπείαν τῶν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν τῶν Νήσων τούτων.

Ναί, Μυλόρδε, δὲν ἤθελε γίνει καταλληλοτέρα χρῆσις τῆς Βασιλικῆς Μεγαλοδωρίας εἰμὴ πρὸς θεραπείαν καὶ ὠφέλειαν τῶν Κυθήρων, ἵνα κατασκευασθῇ ἀσφαλὲς καταφύγιον ὑπὲρ τῆς Ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐν γένει, καὶ ἰδίως τῆς Νήσου ἐκείνης, ὅπερ ἤθελεν εἶσθαι παραγωγὸν ὠφελειῶν εἰς ἅπαν τὸ Κράτος.

Ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης ἤθελε διατωνίσει τὸ ὀνομά της, εἰς ἤθελε δώσει μείζονα δίγματι τοι διαπερατικοῦ νοός, τῆς εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ ἑκάστην γωνίαν τοῦ Ἰονίου Κράτους, καὶ εἰς πᾶν ὅτι διέφυγε τὸ ὄμμα τῶν προκατόχων της· καὶ ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης θέλει δείξει εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος καὶ εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ σταθμὶς τῆς Δικαιοσύνης εὐσυνειδήτως διαχειριζομένη δὲν περιορίζεται πάντοτε εἰς ἓν μέρος, ἀλλ' ἐπεκτείνεται ἀπανταχοῦ ὅπου ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἀπαιτοῦσι καὶ διευθύνουσι τὸ βλέμμα, ὅπου οἱ πολῖται εἰσὶν ἄξιοι τῆς προσοχῆς μιᾶς ὀρθῆς καὶ ἐμφρόνου Κυβερνήσεως.

Τὰ σχετικὰ τοποθετικὰ σχέδια ὑπεβλήθησαν τῷ προκατόχῳ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἕως ἀπὸ τὸν Ἰούλιον 1858 παρὰ τοῦ μηχανικοῦ Κ. Γερότση καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχωσι εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς, ἀλλὰ πρὸς μείζονα εὐκολίαν ὑποβάλλεται συνημμένον τὸ σχέδιον Καψαλίου σχηματισθὲν περ' ἄγγλου μηχανικοῦ πρὸ ἐτῶν τὸ ὁποῖον ἠδυνήθην νὰ εὕρω ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπιστροφῆς.

Μεθ' ὅλα ταῦτα οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης θέλει εὑρεσιτεχνήσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐξετάσῃ τοὺς ὑποδεικνυομένους τόπους ἐφιστοῦσα τὴν προσοχήν της εἰς τὰ ἐκτεθέντα, καὶ μὲ τὴν ὁμολογουμένην εὐεργετικὴν διάθεσίν τη ὑπὲρ τοῦ Ἰονίου Κράτους, θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν Νῆσον τῶν Κυθήρων ἄχρι τοῦδε παρημελημένην καὶ παρηγκωνισμένην ἵνα ἀπολαύσῃ καὶ αὕτη τῶν εὐεργετημάτων ὧν χαίρουσι καὶ αἱ λοιπαὶ ἀδελφαὶ Νῆσοι, διὰ τῆς προαγωγῆς καὶ ἐμψυχώσεως ἑνὸς ἔργου τοσοῦτον ἀναγκαίου καὶ ἐπωφελοῦς τὸ ὁποῖον θέλει θέσει εἰς καλλιτέραν θέσιν ἀπέναντι τῶν λοιπῶν Νήσων καὶ τὴν πτωχὴν καὶ χρήζουσαν βοηθείας Νῆσον τῶν Κυθήρων.

Τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1859 Ε.Ν.

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗΣ
Γερουσιαστὴς

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐνισχύσατε τὴν «ΦΩΝΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», διότι οὕτω προστατεύετε πραγματικῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος σας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρείας Μ. Π. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ καὶ Σία εἰδοποιεῖ τοὺς ταξειδιώτας ὅτι τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ταχύπλουν ἀτμόπλοιόν μας ΛΑΚΩΝΙΑ ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἑκάστην Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐκ Πειραιῶς διὰ τὴν γραμμὴν Πελοποννήσου μὲ προσέγγισιν εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν Κυθήρων. Ἐν περιπτώσει ἀδυνάτου προσεγγίσεως λόγῳ κακοκαιρίας εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν τὸ ἀτμόπλοιον θέλει προσεγγίζει εἰς Ἅγιον Ἐλευθέριον ἢ ὅπου ἄλλοῦ τῆς Νήσου ἐπιτρέπει ὁ καιρός. Τὸ ἴδιον ἀτμόπλοιον διέρχεται ἀπὸ τὰ Κύθηρα (Ἀγίαν Πελαγίαν) διὰ τὸν Πειραιᾶ ἑκάστην Πέμπτην πρὸ μεσημβρίας.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἦτο καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ ἐπιδρῶσα ἰσχὺς καὶ ἡ ἐπικράτησις τοῦ δόγματος τῶν ἐθνικοτήτων, τοῦ ἀποτελοῦντος, ὡς προέφην, τὴν βάσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δικαίου.

Ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐκείνων γεγονότων καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰονίῳ Βουλῇ ῥιζοσπάσται, λαμβάνοντες ἀφορμὴν, ἐπεκαλοῦντο τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δημοψηφίσματος πρὸς λύσιν τοῦ ἐθνικοῦ τῶν ἰονίων ζητήματος. ***Ὁ δὲ Δομβάρδος μετὰ τοῦ Βερυκίου καὶ τοῦ ἐκ Κυθήρων Κοσμᾶ Παναρέτου κατέθεσαν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἔκκλησιν πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις,*** τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν λαῶν καὶ τοὺς φιλανθρώπους τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης ἐπικαλούμενοι τὴν παρέμβασιν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ ἰονίου λαοῦ.

Αἱ συνεδριάσεις καὶ τῆς Βουλῆς ἐκείνης, τῆς ΙΑ', ἀνεβλήθησαν καὶ τὸ γεγονὸς ἐγένετο ἀντικείμενον σπουδαίων συζητήσεων ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς Βουλαῖς καὶ ἀναβρασμοῦ ἐν ταῖς νήσοις. Οὕτω ἡ κατάστασις ὁσημέραι ἐδεινοῦτο, αἱ σχέσεις μετὰ τῆς προστάτιδος Δυνάμεως ἐξετραχύνοντο ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὰς ἑπομένας συνόδους τοῦ ΙΑ' καὶ ΙΒ' Κοινοβουλίου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν Προστασίαν βουλευτῶν ηὔξανεν, ἡ δὲ κυρίως Κυβέρνησις τῆς Ἑπτανήσου ἐξηφανίζετο, ἀπορροφουμένη ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἁρμοστοῦ, τοῦ ἐπισήμου ἀντιπροσώπου τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου συνεκεντροῦτο πᾶσα ἡ ἐξουσία. Διὰ τοῦτο μετὰ τὰς ἐπανειλημένας ἥττας ἡ ἐπελθοῦσα πολιτικὴ κατάσιασις θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς νοσηρὰ καὶ φθισιῶσα.

Τοὺς ἀγῶνας δὲ τοὺς διεξαγομένους ἔν τε τῷ κοινοβουλίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἐξόχως ἐνίσχυεν ἡ μελίρρυτος ποιητικὴ φωνὴ τοῦ ἀρρενωποῦ τὴν ὄψιν καὶ ἐπιβλητικοῦ τὴν στάσιν βουλευτοῦ Λευκάδος Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1857 εἰσελθόντος εἰς τὴν Βουλήν.

Τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, τοῦ ἐμπνευσμένου ψάλτου τῆς Ἠπειρωτικῆς ἐποποιΐας, ἐπιβάλλεται ἰδιαιτέρα μνεία, διότι πολλάκις ἡ ἠχηρὰ αὐτοῦ φωνὴ ἐλέγχοντος τῆς Προυσιασίας τὰ ὀλισθήματα, συνήρπασε το ἀκροατήριον καὶ ἐνευάρρυνε τον ἀγῶνα. Συντελεσθείσης δὲ τῆς Ἑνώσεως, ὅτε τέλος οἱ ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξουσιοι ἔδωκαν τὸν ὅρκον τοῦ ἑλληνος πληρεξουσίου, ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης προσφωνῶν τοὺς ἐν τῇ Εθνοσυνελευσει συναδέλφους τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἤρξατο τὴν ἀγορευσιν αὐτοῦ μὲ τὰ ἀξιομνημονευτα ταῦτα. «Ἀδελφοὶ πληρεξούσιοι! ὁ ὅρκος ἐδόθη· ἐδοθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πρώην διακόνου τοῦ ἀειμνήστου Γερμανοῦ καὶ σήμερον Μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Ἄριστος οἰωνός, κύριοι! θαρσεῖτε! Ἡ Ἑλλὰς τοῦ 1821 ἀναγεννᾶται καὶ συνταυτίζειαι μετὰ τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1864». Τοιαῦτα ἐγένετο αἰσθήματα τῆς Ἑνώσεως τοῦ 1864 τὸ μέγα γεγονός!

Ἀλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἄλυσιν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων.

Ὁ ὑπὸ τῶν πατριωτῶν Ἰταλῶν διεξαγόμενος ἀγὼν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑπολειπομένων ἐπαρχιῶν, τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Αὐσιρίας δυναστευομένων, ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Πεδεμοντίου σχέδιον ἐξεγέρσεως ἐπαναστάσεως ἐν Ἠπείρῳ, ὅπως προκληθῇ μετάστασις τῆς ἐπὶ τῶν αὐστριακῶν συμφερόντων προσοχῆς τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς διεθνοῦς Εὐρώπης. Σκόπιμος δ' ἐκρίθη ἡ συνεννόησις μετὰ τῶν ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις πατριωτῶν, ὧν προεῖχον οἱ ριζοσπάσται. Καὶ ἀπετάθησαν οἱ Ἰταλοὶ ἀπόστολοι πρὸς τοὺς τότε κορυφαίους, τοὺς διεξαγαγόντας ἐν τῇ Ἰονίῳ Βουλῇ τοὺς κατὰ τῆς προστασίας ἀγῶνας, τὸν Κων. Λομβάρδον καὶ τὸν Γεώργ. Βερύκιον, ἀλλ' εἰς τὰς διεξαγομένας διαπραγματεύσεις συμμετέσχον καὶ ὁ Φραγκίσκος Δομενεγίνης καὶ ὁ Ἰωάννης Βοῦλτσος. Πάντες δ' οὗτοι, πλὴν τοῦ Βερυκίου, μεταβάντες εἰς Τουρίνον ἦλθον εἰς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεις πρὸς τὸν Βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ, οστις καὶ εἰς ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις ἦλθε πρὸς τὸν Βασιλέα Ὄθωνα. Το σχέδιον δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι εἰ καὶ δὲν εἶχεν ὡριμάσει πλήρως, ἀνεκόπη, ἐκραγείσης ἐν Ναυπλίῳ στρατιωτικῆς Ἐπαναστάσεως τὴν 1 Φεβρουαρίου 1862, ἥτις ἔθετε πλέον ἐν κινδύνῳ τὸ ἐν Ἑλλάδι καθεστώς.

Ἡ ἐπακολουθήσασα τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1862 ἔξωσις τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος ἐκράτει ἐν μετεώρῳ καταστάσει τὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐνέσπειρε τὴν ἀβεβαιότητα περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος. Τῆς Ἀγγλίας ἡ θέσις ἐν τοῖς διπλωματικοῖς διαβουλίοις καθίστατο ἐκάστοτε δυσχερὴς καὶ στενόχωρος, διότι εὐνοοῦσα τὴν ἰταλικὴν ἑνότητα, ἐν ὀνόματι τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων, καὶ κατακρατοῦσα ἀφ' ἑτέρου ἄκουσαν καὶ διαμαρτυρομένην τὴν Ἑπτάνησον, ἐφωρᾶτο ἀντιφάσκουσα καὶ παλινῳδοῦσα.

Ἡ εὐκαιρία τέλος ἔλαχε καὶ ταύτης προθύμως ἐπωφελήθη ἡ ἀγγλικὴ διπλωματία· αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογὴ ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀειμνήστου καὶ πολυκλαύστου Βασιλέως Γεωργίου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Δανικοῦ Θρόνου τότε καθήμενος Φρειδερῖκος Ζ' ἀποδεχόμενος τὴν προταθεῖσαν αὐτῷ, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Δανικῆς Δυναστείας, ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ὑποψηφιότητα, ἔθετεν ὡς ὅρον τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Στέμματος τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ νεαροῦ τότε ἀνεψιοῦ του τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὸ Βασίλειον οὗ ἐκαλεῖτο νὰ βασιλεύσῃ ὁ νεαρὸς βλαστὸς τῆς Δανικῆς Δυναστείας, ὀρθῶς σκεφθεὶς, ὅτι ἡ στενότης τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν προσόδων αὐτοῦ ὑπῆρξον μία τῶν αἰτιῶν τῆς κακοδαιμονίας του.

Οὕτω τὴν 15 Ἰουνίου 1863 ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας, ἐν τῷ πρὸς τὰς Βουλὰς ἐναρκτηρίῳ Αὐτῆς λόγῳ, ἀνήγγειλε τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἤδη χειραφέτησιν τῶν Ἰονίων νήσων ἀπὸ τῆς ἐπ' αὐτῶν Προστασίας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προηγουμένης συναινέσεως τοῦ Ἰονίου λαοῦ διὰ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ συγκαλουμένης ἐπὶ τούτῳ. Τὸ χαρμόσυνον τοῦτο ἄγγελμα ἐνέπλησε χαρᾶς τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος, ζωηρὰ ἐξεδηλώθη ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν χαριτόβρυτον Ἄνασσαν τοῦ Μεγάλου Βρεττανικοῦ Κράτους.

Οὕτω συνεκλήθη ἡ ΙΓ' Βουλὴ, καθ' ἣν δὲν ὑπῆρχον πλέον πολιτικαὶ ἀποχρώσεις καὶ γνῶμαι περὶ τῆς τελικῆς ἀποφάσεως. Οὐχ' ἧττον ἐν τοῖς παρασκηνίοις συνεζητήθη τὸ ζήτημα, ἐὰν δὲν ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν ὅροι τινὲς ἀφορῶντες τὰ τῆς νομοθετικῆς οὐχὶ ὅμως τῆς πολιτικῆς ἀφομοιώσεως· ἀλλ' ἡ φωνὴ τῶν ὀλίγων κατεπνίγη ἀπέναντι τῆς παντοχόθεν ἐγερθείσης βοῆς ***«ἔνωσις ἀπόλυτος τελεία καὶ καθαρά»***. Τὴν δὲ 23 Σεπτεμβρίου 1863 ἡ Βουλὴ τῆς Ἑπτανήσου διὰ στόματος τοῦ Προέδρου αὐτῆς Στεφάνου Παδοβᾶ, βουλευτοῦ Κερκύρας, στεντορείᾳ τῇ φωνῇ ἐκήρυσσε τὴν Ἕνωσιν τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐσαεὶ ἀποτελῶσιν ἀναπόσπαστον αὐτοῦ μέρος, ἐν μιᾷ καὶ ἀδιαιρέτῳ πολιτεία, ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν σκῆπτρον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ.

Ἤμην αὐτόπτης μάρτυς τοῦ ἁγίου ἐκείνου ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις κατέλαβε τὰς ψυχὰς τῶν παρισταμένων καὶ τοῦ ἐκτὸς τοῦ Βουλευτηρίου ἀπείρου πλήθους καὶ μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἀναμιμνήσκομαι τοῦ ἐξόχως σημαντικοῦ ἐκείνου γεγονότος. Τὴν συγκίνησιν δὲ κατέστησεν ἔτι βαθυτέραν ἡ ἀπροσδόκητος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου εἴσοδος τοῦ τότε Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος Βιτάλη φέροντος ἐν κοντῷ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ φωνήσαντος «Ἰδοὺ καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔρχεται ν' ἀσπασθῇ τὰ τέκνα της».

Καὶ εἰς τοῦτο τοῦ λόγου γενόμενος, θεωρῶ ἐρρῶδες καὶ μακρὸν καὶ λεπτεπίλεπτον καὶ μὴ προσῆκον τὴν στιγμὴν ταύτην, τὴν ἀναγραφὴν πάντων τῶν ὀνομάτων τῶν ἀγνῶν πατριωτῶν ῥιζοσπαστῶν καὶ μή, οἵτινες εἰργάσθησαν θερμουργοὶ ἢ σκεπτικισταί, εἰς ἐπίτευξιν τοῦ μεγάλου τούτου ἐθνικοῦ σκοποῦ. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ παρίδω, χωρὶς νὰ ἐξάρω τὴν ὄντως ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀειμνήστου τῆς Κερκύρας ἱεράρχου Ἀθανασίου Πολίτου. Ἴσως τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ μακαρία αὐτοῦ ψυχὴ εὐλογοῦσα περιίπταται περὶ τὸν θόλον τοῦτον καὶ σὺν αὐτῇ αἱ ψυχαὶ πάντων τῶν ἄλλων πατριωτῶν τῶν ἀγωνισαμένων τὸν καλὸν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑπτανήσου ἀγῶνα.

Μακαρίσωμεν, ἀδελφοί, τὰς ψυχὰς τῶν προμάχων ἐκείνων τῆς ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως!

Εὐχηθῶμεν δὲ ἵνα, ὅταν οἱ ἐπίγονοι ἡμῶν θὰ ἑορτάσωσι τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἑλληνικὸς Ἀστὴρ, ὁ συμβολίζων τὴν ἐσαεὶ ἔνδοξον Ἑλληνικὴν Πατρίδα, θὰ μεσουρανῇ καταυγάζων, ὡς ὁ δαυλὸς τοῦ Ρήγα, ἅπαν τὸ ἀπηλευθερωμένον Ἑλληνικὸν Γένος.

Γένοιτο!

Τέλος

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΔΕ ΛΕΣΣΕΨ-ΚΥΘΗΡΑ
Πρόσοψις ὁδὸς Δὲ Λεσέψ.—Ἡ εἴσοδος ὁδὸς Ἄκκα 10
ΕΝ ΠΟΡΤ-ΣΑ'Ι'Δ
Ἐπέπλωσις καινουργὴς τελεία καὶ ἀπαστράπτουσα-Δωμάτια εὐάερα καὶ ἠλεκτροφώτιστα-Ὑπηρεσία πρόθυμος-Καθαριότης καὶ περιποίησις ἀπαράμιλλος
Θέσις κεντρικωτάτη—Τιμαὶ λογικαὶ

ΤΑ ΜΟΔΕΡΝΑ ΨΑΘΑΚΙΑ ΚΑΙ ΟΛΑ Τ' ΑΝΔΡΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ
Α^ΦΟΙ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΙ ΚΑΙ ΣΟΥΡΗΣ
ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ 13 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΩΝ «ΤΑ'ΙΜΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούλιος. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις).— Οἱ Βούλγαροι θορυβοῦν καὶ πάλιν διὰ τῶν ἐδῶ φίλων των περὶ τῶν ζητημάτων τοῦ στρατοῦ, τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῆς χώρας των, τῆς ἐξόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον, τῶν μειονοτήτων.

Οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν ἐπιστολὴν τοῦ σὲρ Ἐδουὰρ Μπόουλ, προέδρου τοῦ Βαλκανικοῦ κομιτάτου τοῦ Λονδίνου, ἐν τῇ ὁποίᾳ οὗτος γράφει·

«Τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς Βουλγαρίας ἀπέδειξαν εἰς ποίαν οἰκτρὰν κατάστασιν κατήντησεν ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς ἕνεκα τῶν ἀνυποφόρων ὅρων, οἵτινες ἐπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ καὶ συνεπείᾳ τῆς πολιτικῆς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Αὗται ὦφειλον νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Βουλγαρικὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν στρατολογίαν τῆς συμπληρωματικῆς ἐνόπλου δυνάμεως, τῆς τόσῳ ἀναγκαίας πρὸς καλλιτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν προκλήσεων τῶν ἀνατρεπτικῶν στοιχείων. Ἔπρεπε νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἀνυπόφορον ἄχθος τὸ δημιουργηθὲν ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν τῆς συνθήκης, ἅτινα ἀφοροῦν περίπου 30 ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, τοῦθ' ὅπερ ἀπεργάζεται ἀνήκουστον ἀκρίβειαν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τὴν ἀθλιότητα τῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ τὸ πρόβλημα τῶν προσφύγων, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ὁλόκληρον τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον, πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ μία δικαία λύσις. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ χορηγηθῇ δάνειον εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

«Ἡ ἔξοδος τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ Νεϊγύ, πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἄλλως αἱ μεγάλαι Δυνάμεις θὰ ἀπολέσουν ὅλον τὸ γόητρόν των. Ἡ προστασία τῶν Βουλγαρικῶν μειονοτήτων ἐν Νοτιοσλαυίᾳ, Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ δὲν ἐξησφαλίσθη ἀκόμη, παρὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῶν συνθηκῶν. Ἡ μακεδονικὴ κραυγὴ, δὲν εἶνε παρὰ μία ἐκ τῶν ἀναποφεύκτων συνεπειῶν τούτου.

»Τὰ Βαλκάνια ἀποτελοῦν ἓν σύνολον. Ἡ εὐημερία ἑκάστου κράτους συνδέεται μὲ τὴν εὐημερίαν τῶν γειτόνων του. Μία μεγάθυμος καὶ λογικὴ διαγωγὴ ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας, ἐνώπιον τῶν δυσχερειῶν της, θὰ εἶνε σημαντικὸν ἐχέγγυον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς εὐεξίας, ὄχι μόνον τῆς Βουλγαρίας, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν κρατῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης».

Τὸ συνέδριον τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε συνέλθει εἰς τὴν Βάρναν, ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας του.

Μεταξὺ ἄλλων τὸ συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ ἀξιώσῃ παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅπως προβῇ εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συνθηκῶν περὶ προστασίας τῶν μειονοτήτων καὶ ἐξόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἐπίσης ὅπως γίνῃ ἔκκλησις εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν χορήγησιν δανείου εἰς τὴν Βουλγαρίαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν Βουλγάρων προσφύγων.

Ἀπεφάσισεν ἐπίσης ὅπως ἀξιώσῃ παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως νὰ προβῇ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ συστήματος τῆς ὑποχρεωτικῆς θητείας ἐν Βουλγαρίᾳ.

ΤΑ ΘΕΛΓΗΤΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἡ ἀνεψιά μου Σταματίνα Γεωργοπούλου ἐκ Ποταμοῦ τῶν Κυθήρων, ἐτῶν 18, πάσχουσα ἀπὸ ἐτῶν ἐκ πυώδους ὠτίτιδος, ἥτις λόγῳ ἐγκεφαλικῶν ἐπιπλοκῶν, ἐπέφερε διαρκεῖς ἰλίγγους, κεφαλαλγί

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία . . . . . Δρ. 30
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » Λίρας Ἀγγλ. 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολλάρια . . 5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετὰ ταῦτα λαμβάνομεν τὸ ἐξόγκωμα καὶ ἀφαιροῦμεν διὰ κοπτεροῦ μαχαιριδίου τὸ ξύλον, ἐὰν τυχὸν φέρῃ τοιοῦτον. Ἐὰν τὸ ἐξόγκωμα εἶνε μεγάλο καὶ φέρῃ πολλοὺς ὀφθαλμούς, τὸ κόπτομεν εἰς δύο ἢ τρία τεμάχια προσέχοντες ὥστε κάθε τεμάχιον νὰ ἔχῃ ἕως τέσσαρας ὀφθαλμούς. Ἐπίσης δυνάμεθα ν' ἀποσπάσωμεν ἐξογκώματα διὰ κοπτεροῦ σκεπαρνίου. Κατάλληλος ἐποχὴ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐξογκωμάτων εἶνε ὁ χειμών, πρὶν δηλονότι ἀνέλθωσιν οἱ χυμοί. Ἀφοῦ παρασκευάσωμεν, ὡς εἴπομεν, τὰ ἐξογκώματα, θάπτομεν αὐτὰ πρὸς διατήρησιν ἐντὸς ἄμμου ἢ χώματος. Ἐὰν ὅμως τὸ χῶμα τοῦτο εἶνε ἀργιλῶδες, τὸ ἀναμιγνύομεν μὲ ἄμμον ἢ ἄχυρον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὸ χῶμα πορῶδες καὶ ἐμποδίζει οὕτω τὴν ὑπερβολικὴν ὑγρασίαν, ἡ ὁποία δύναται νὰ τὰ βλάψῃ. Κατὰ Φεβρουάριον ἢ Μάρτιον τὰ ἐξογκώματα ἐξάγονται ἐκ τοῦ μέρους, ὅπου διατηροῦνται, καὶ φυτεύονται εἰς τὸ φυτώριον.

Μερικοὶ καλλιεργηταὶ μεταχειρίζονται πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῆς ἐλαίας τεμάχια ριζῶν τὰ ὁποῖα κοινῶς ὀνομάζονται κούτσουρα. Τὰ τεμάχια ταῦτα, τὰ ὁποῖα φέρουσιν ἐξογκώματα, φυτεύουσιν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξαγωγήν των κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος καὶ τὰ φυτεύουσι κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ὁριστικὴν των θέσιν πρὸς σχηματισμὸν ἐλαιῶνος. Πρὸ τῆς φυτεύσεώς των ἀνοίγονται λάκκοι εἰς κανονικὰς καὶ ὡρισμένας ἀποστάσεις καὶ κατόπιν, ἀφοῦ ἀερισθῇ τὸ χῶμα, φυτεύονται αἱ ρίζαι κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον.

Εἰς ἕκαστον λάκκον θέτουσι κατὰ πρῶτον ἀποφρίμματα βυρσοδεψείων ἢ ὑποδηματοποιείων καὶ κατόπιν ἀρκετὸν χῶμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦσι τὸ τεμάχιον τῆς ρίζης (κούτσουρο), καὶ ρίπτουσιν εἰς τὸν λάκκον χῶμα φροντίζοντες νὰ μὴ γεμίσῃ ἐντελῶς, ἀλλὰ νὰ μείνῃ ὀλίγους δακτύλους παρακάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀγροῦ. Τοιουτοτρόπως σχηματίζεται λάκκος ἱκανὸς νὰ συγκρατῇ τὰ βρόχινα ὕδατα.

Μετὰ τὴν βλάστησιν τοῦ τεμαχίου τῆς ρίζης προβαίνουσιν εἰς βοτανίσματα, σκαλίσματα καὶ μονοβεργίσματα, καὶ ἐν γένει παρέχουσιν εἰς τὸν νέον βλαστὸν ὅλας τὰς περιποιήσεις καὶ τὰς προφυλάξεις, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἓν δενδρύλλιον μέχρις ὅτου γείνῃ τέλειον δένδρον.

Πολλαπλασιασμὸς διὰ μοσχεύματος.

Διὰ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἐλαίαν διὰ μοσχεύματος (μὲ κλωδί), λαμβάνομεν ἀπὸ εὐθὺν κλάδον (ἀπὸ λουμάκι) ἓν τεμάχιον μήκους 0,05—0,10 μ, καὶ τὸ ἐμπήγομεν ἀπὸ τὸ πιχύτερον αὐτοῦ μέρος εἰς ἔδαφος βαθέως σκαμμένον καὶ καλῶς λιπασμένον, ἀφοῦ ἀποκόψωμεν τοὺς πλαγίους αὐτοῦ κλωδίσκους.

Ἡ ἐλαία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ λάβωμεν τὸ μόσχευμα, πρέπει νὰ εἶνε ὑγιής, ἀπὸ καλὸ σόι, κυρερὴ καὶ ἐν γένει ὁ φλοιός της καὶ τὸ φύλλωμά της νὰ προδίδουν δένδρον εὔρωστον. Τὸ μόσχευμα πρέπει νὰ ἔχῃ λεῖον φλοιόν, ἡλικίαν 2—4 ἐτῶν, καὶ πάχος 0,01—0,03 μ. περίπου. Τὰ μοσχεύματα φυτεύονται εἰς φυτώριον λιπασμένον διὰ χωνευμενης κόπρου. Τὸ φυτώριον τοῦτο καλὸν εἶνε νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν μὲ τὸν ἀγρόν, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ δενδρύλλια θὰ φυτευθῶσι ὁριστικῶς διὰ σχηματισμὸν ἐλαιῶνος. Διὰ τὴν ἐμφύτευσιν τῶν μοσχευμάτων σχηματίζομεν εἰς τὸ φυτώριον ὄπας διὰ φυτευτηρίου προσέχοντες, ὥστε νὰ μὴ κινῶμεν δυνατὰ πρὸς τὰ πλάγια τὸν φυτευτῆρα καὶ πιέζομεν τὰς παρειὰς τῆς ὀπῆς, διότι οὕτω γίνονται αὗται σκληραί. Μετὰ ταῦτα λαμβάνομεν ἀνὰ ἓν μόσχευμα καὶ τὸ θέτομεν εἰς τὴν ὀπήν. Κατόπιν πληροῦμεν τὴν ὀπὴν κατὰ πρῶτον διὰ χώματος μεμιγμένου μετὰ τέφρας καὶ ὕστερον μετὰ χώματος καλῶς τριμμένου καὶ πιέζομεν ὀλίγον, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ οὐδαμοῦ κενόν, κόπτομεν δὲ τὰ μοσχεύματα ἕως 0.10 μ. ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Τέλος καλύπτομεν τὴν σχηματισθεῖσαν πληγὴν διὰ κατραμίου ἢ ἐλαιοφῆς ἐμβολιασμοῦ, διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν σῆψιν ἐκ τῆς ὑγρασίας.

Εἰς τὰ δύο πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς φυτεύσεως τῶν μοσχευμάτων ἀφίνομεν τοὺς πλαγίους κλωδίσκους των. Κατὰ τὸ τρίτον ὅμως ἔτος ἀποκόπτομεν χαμηλὰ τὰ μοσχεύματα καὶ ἀφίνομεν ἕνα μόνον βλαστόν, τὸν ἰσχυρότερον, τὸν ὁποῖον προσδένομεν εἰς πάσσαλον. Τὴν τομὴν τοῦ ἀποκοπέντος μοσχεύματος ἐπιχρίομεν διὰ κατραμίου ἢ ἐλαιοφῆς ἐμβολιασμοῦ.

Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῆς ἐλαίας διὰ μοσχεύματος εἶνε ὁ συνηθέστερος εἰς τὸν τόπον μας, τὸ δὲ μέρος, ὅπου φυτεύονται τὰ μοσχεύματα, ὀνομάζεται κοινῶς «γροθαρόμαντρα».

Πολλαπλασιασμὸς διὰ παραφυάδος.

Εἰς τὴν βάσιν τοῦ κορμοῦ τῆς ἐλαίας καὶ ἐπὶ τῶν χονδρῶν αὐτῆς ριζῶν ἀναπτύσσονται αἱ παραφυάδες, διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἐλαίαν. Ὁ τρόπος οὗτος καθὼς καὶ ὁ διὰ μοσχεύματος εἶνε παρ' ἡμῖν συνήθης, μάλιστα ἐπιχρίαι τινὲς καθὼς ἡ τῶν Μεγάρων προμηθεύουσιν εἰς ἄλλους δενδρύλλια ἐκ παραφυάδων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παραφυάδων εἶνε πολλάκις μέγας καὶ διὰ τοῦτο ἀφαιροῦμεν μερικὰς ἐξ αὐτῶν, διατηροῦντες κατὰ προτίμησιν κὰς μᾶλλον εὐρώστους καὶ κανονικὰς καθὼς καὶ τὰς εὑρισκομένας μακρύτερον τοῦ κορμοῦ, ὡς σχηματιζούσας περισσοτέρας ρίζας. Τὰς παραφυάδας ταύτας ἀποσπῶμεν, ὅταν φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν δύο ἐτῶν, καὶ τὰς φυτεύομεν εἰς τὸ φυτώριον.

Δὲν πρέπει νὰ ἀφίνωμεν περισσοτέρας τῶν δύο παραφυάδων εἰς ἕκαστον δένδρον, διὰ νὰ μὴ τὸ ἐξαντλῶμεν. Παραφυάδας εἰς μέγαν ἀριθμὸν δυνάμεθα νὰ προμηθευθῶμεν ἀπὸ παλαιὰ ἐλαιόδενδρα, τῶν ὁποίων τὸν κορμὸν ἀποκόπτομεν σόριζα καὶ παραχώνομεν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

ΟΙ ΕΡΑΣΤΑΪ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΠΗΣ

ΚΑΜΙΛΟΥ ΝΤ' ΑΜΕΛΙΟ

Μίαν ἑσπέραν, ὅταν ἡ Σελήνη ἐνεφανίσθη ὑπεράνω τοῦ ὄρους περιβεβλημένη τὴν ὀπαλίνην ἐσθῆτά της, ἡ θάλασσα ἐφωτίσθη ὅλη, ὡς ὑπὸ τὰ φέγγη καθαρᾶς αὐγῆς. Εἰς τὰς ὠχρολεύκους ἐκείνας ἀνταυγείας μοῦ ἐφάνη ὅτι αἱ φωναὶ τῶν ὑδάτων προσελάμβανον τοὺς τόνους μακρυνοῦ θείου ἄσματος, ὡς ἐκεῖνο τῆς ἀρχαίας Σειρῆνος, ἡ ὁποία κάθε βράδυ ψάλλει μοιραίως ἀπὸ τὸν μυστικὸν τάφον της, ἐνῷ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ θάλασσα χρωματίζονται μὲ τὰς μᾶλλον ὀνειρώδεις τῶν ἀποχρώσεων. Μαζὶ μὲ τοὺς ἁπλοϊκοὺς κατοίκους τοῦ Παυσιλύπου κατῆλθον εἰς τὴν παραλίαν διὰ ν' ἀκούσω τὸ τραγοῦδι καὶ εἰσδύσω εἰς τὸ μυστήριον.

Οἱ ἁλιεῖς τώρα ἔσυρον τὰ δίκτυά των διὰ τῆς δυνάμεως τῶν νευρωδῶν βραχιόνων των, τῶν ὁποίων οἱ μῦες ἐξωγκοῦντο ἕνεκα τῆς προσπαθείας. Τὸ θαλάσσιον ὕδωρ κατέκλυζε τοὺς πόδας των, ἐπιφέρον ρίγη ἐλαφρὰ εἰς ὅλα τὰ νεῦρα τῶν κνημῶν των. Μακρὰν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης δύο ἀνεμότρατες, μὲ τὰ συμβολικὰ ἱστία των, ἐκράτουν τὰ σχοινία τῶν δικτύων, ἐπαργυρούμεναι ὑπὸ τοῦ μελιχροῦ σελησνόφωτος.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὠχρὰ ἐρωμένη τοῦ Ἐνδυμίωνος κατήρχετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ θαλασσίου ἐραστοῦ της, οἱ ἄνθρωποι ἠσθάνοντο ἡδονικὼς τὰ ρίγη τοῦ ἔρωτος... Ἦσαν θαλασσινοὶ ὅλοι καὶ ἠκολούθουν τὰς παραδόσεις. Ὅποιος ρίπτει τὰ δίκτυά του τὴν νύκτα τοῦ Πάσχα θὰ ἔχῃ ἄφθονον ψάρευμα καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ὁ Μαρά, ὁ γεροντώτερος ὅλων, ἀφοῦ ἀπέρριψε κατὰ γῆς τὸ πλῆρες φελλῶν σχοινίον, ὡμίλησε πρῶτος.

— Ξέρετε ὅτι τὸ δίχτυ εἶνε βαρύτερο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἐτραβήξαμε πέρσυ; Τὸ σχοινί μου κοντεύει νὰ σπάσῃ. Δῶσέ μου ἓν ἄλλο, κύριε, δὲν θὰ βγάλουμε τὸ δίχτυ οὔτε ὡς νὰ βγῇ ὁ ἥλιος.

Τότε ἡ ρυθμικὴ κίνησις τῶν βραχιόνων ἐνεψυχώθη ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ Μαρά. Ὁ Κάρμινος καὶ ἄλλοι ἀνύψωσαν τὴν φωνήν των, παρορμῶντες ἀλλήλους.

— Ἔγια μόλα, ἔ !... Ἔγια λέσσα, !... Δύναμις... Ἕνα, δύο, τρία !ὄ.

Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκρίνοντο ἐν χορῷ, φθάνοντες μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ ὀκτὼ καὶ ἀρχίζοντες πάλιν ὡς πρότερον.

— Ἔ, τρία !... Ἔ, τέσσαρα !...

Ὁ Κάρμινος εἶπεν ἀκόμη.

— Αὐτὲς εἶνε νύκτες ποὺ τραγουδάει ἡ Νεράϊδα. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὴν εἶδε ποτέ. Λένε ὅτι εἶνε μιὰ γυναῖκα παντάμορφη, μισὴ ψάρι. Ἔχει μία τόσον γλυκειὰ φωνὴ ποὺ ξετρελλαίνει τοὺς ψαράδες καὶ τοὺς κάνει νὰ σταματοῦν γιὰ νὰ τὴν ἀκούσουν !...

— Σιωπή, ἀκοῦστε ! ἐψιθύρισεν ἐξαίφνης ὁ Τριαντάφυλλος.

Ὁ Μαρὰ ὠργίσθη.

— Στὸ διάβολο σὺ καὶ ἡ Νεράϊδά σου ! Αὐτὸ τὸ τραγοῦδι θὰ σᾶς κάνῃ τώρα ὅλους ν' ἀποβλακωθῆτε. Θὰ τραβήξετε ; Ναὶ ἢ ὄχι ;

Ἀλλ' εἰς μάτην. Οἱ ἁλιεῖς δὲν ὑπήκουσαν. Ἀπ' ἐναντίας κάποιος, μαγευμένος ἐκ τοῦ ἄσματος, εἶχεν ἀφίσει νὰ τοῦ διαφύγῃ ὁ κόμβος, τὸν ὁποῖον ἐκράτει. Τὰ σχοινιὰ ἐχαλαροῦντο. Ὁ γέρων ἐξερράγη εἰς βλασφημίαν.

— Σκυλλιά, τραβῆχτε !...

Ἀλλ' οὐδεὶς τὸν ἤκουσεν. Οἱ κόμβοι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐγκαταλειπόμενοι, ἔκαμον ὥστε τὸ δίκτυον νὰ βυθίζεται ἐντὸς τῶν ὑδάτων. Ὁ Τριαντάφυλλος ἀνεφώνησε·

— Τό τραγοῦδι ἔρχεται ἀπὸ τὸ λεβάντη! Θέλω νὰ πάω νὰ ἰδῶ ποιὰ τραγουδεῖ ἔτσι ! Ἡ γυναῖκα εἶνε ἢ Νεράϊδα ἢ Θεά, τὸ τραγοῦδί της μὲ ξετρέλλανε !

Ἤδη ἡ μελῳδία ἔφθανεν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἁλιέων γλυκύτατον νανούρισμα, διακοπτόμενον ὑπὸ λυγμῶν. Ὅλοι, ἀκόμη καὶ ὁ Μαρά, ἐσιώπων. Αἱ δύο ἀνεμότρατες ἀπὸ μακρὰν ἐφαίνοντο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μεγεθυνόμεναι καὶ προσεγγίζουσαι, ἀλλ' οὐδεμία φωνὴ ἤρχετο ἐξ αὐτῶν. Ἐφαίνετο ὅτι καθεὶς ἠκροᾶτο τὴν μυστηριώδη φωνὴν πέραν τῆς ἁλιευτικῆς ζώνης. Τὸ δρέπανον τῆς σελήνης εἶχεν ἤδη ἐξαφανισθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὁρίζοντος καὶ εἰς τὴν μελανὴν νύκτα ἔλαμπον τὰ αἰώνια ἐκεῖνα πλάσματα, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται ἀστέρες, κατοπτριζόμενοι ἐπὶ τῆς θαλασσίας ἐπιφανείας ὑπὸ μορφὴν ἐξαισίων ἀδαμάντων.

Ὁ Τριαντάφυλλος ἐκινήθη πρὸς τὴν ἀκτὴν ζητῶν τὴν λέμβον του. Κάποιος τὸν ἔλαβεν ἐκ τοῦ βραχίονος.

— Μὴν πηγαίνεις, μὴν πηγαίνεις. Ἡ Νεράϊδα φέρει συμφορὰν εἰς ὅποιον τὴν ἰδῇ.

— Ἄφησέ με, Λεῦκε, νὰ ἰδῇς ποῦ θὰ ξαναγυρίσω ζωντανός !...

Καὶ ὑψῶν τὴν φωνὴν ὁ Τριαντάφυλλος, ὁ υἱὸς τοῦ Γιάννη Καρτερᾶ, προσεκάλεσε τοὺς ἄλλους θαλασσινούς.

— Ὅποιος ἔχει καρδιὰ μὲ ἀκολουθεῖ ! Πηγαίνω νὰ δῶ τὴν Νεράϊδα !...

Οὐδεὶς ἀπεκρίθη. Ὅλοι παρετήρουν μετὰ θαυμασμοῦ τὸν ἄνθρωπον ποὺ μετέβαινε πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ κινδυνώδους πλάσματος καὶ τὸν ἐθεώρουν ὡς τὸν Ἐκλεκτὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ μέγα ἐγχείρημα, ἀλλὰ καθεὶς ἔμενεν ἀκίνητος εἰς τὴν θέσιν του.

Διὰ δευτέραν φορὰν, πηδῶν εἰς τὴν λέμβον, ὁ ἀτρόμητος ἐφώναξε·

— Ὅποιος ἔχει καρδιὰ μὲ ἀκολουθεῖ !...

Ἐν μιᾷ στιγμῇ ἔλυσε τὰ ἱστία, τὰ ὁποῖα ἐκόπωσεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ λέμβος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῆς ἀκτῆς μὲ τὴν ταχύτητα πτηνοῦ τῆς νυκτος... Ὅλοι ἐκύτταζαν ἀκόμη, ἀπὸ δέος κατεχόμενοι εἰς τὴν φαντασίαν των, ἡ λέμβος ἐκείνη, ἡ χρωματισμένη μαύρη, ἐφάνη ὡς φερετρον, φερόμενον ὑπεράνω τῆς θαλάσσης ὡς ἐπὶ τῶν πτερύγων ἀλλοκοτου καὶ ὑπερμεγέθους ἱέρακος. Πάντες ἐσιώπων θαυμάζοντες. Μόνον ὁ Μαρὰ εἶπε·

— Ἀδελφοί, ἡ νυχτιά μας ἐχάθη. Τί κάνετε ἐδῶ ; Ἄφριον εἶνε Σαββάτον τοῦ Λαζάρου. Πηγαίνετε σπίτια σας, πηγαίνετε σπίτια σας...

Ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ πρῶτος ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν του ἄγουσαν.

Καὶ ὁ Τριαντάφυλλος ἐταξείδευσε μὲ τὴν μαύρην λέμβον του, ἐπὶ τῶν φοσφοριζόντων ὑδάτων, τὰ ὁποῖα κατῴπτριζον χυμαιρικὰς μορφὰς εἰς τὰ βάθη των, ἠχήματα τερατώδη, μυθικοὺς θαλασσίους ὀπισθοφύλακας. Ἐκράτει διὰ σταθερᾶς χειρὸς τὸν οἴακα τοῦ πηδαλίου καὶ ἔφερετο ταχὺς πρὸς τὴν ἀνατολὴν, πρὸς τὸ μέρος ὅπου ὁ μεγαλοπρεπὴς φάρος, ὁ ἀποτελῶν τὴν δόξαν τοῦ κόλπου τῆς Νεαπόλεως, ἔρριπτε τὰς ἐρυθρὰς αὐτοῦ ἀκτῖνας ἐπὶ τοῦ ἀνεφέλου οὐρανοῦ.

Οἱ τόνοι τῆς ἁρμονίας φερόμενοι ὑπὸ τῆς αὔρας, ἔφθανον εἰς τὸν ναύτην ὡς μουσικὴ μακρυνῆς ἅρπας, Ἰωνικῆς, κρουομένης ὑπὸ τῶν δακτύλων ἐνθέου ραψῳδοῦ.

Καὶ οἱ τόνοι οὗτοι διεσκορπίζοντο εἰς τὰ σκότη καὶ ἔφθανον μέχρι τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας τοῦ Τριανταφύλλου. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐφ' ὅσον ἡ λέμβος ἐπροχώρει, ὁ ἦχος καθίστατο ἀπαλώτερος, χαϊδευτικώτερος, ὑγρότερος, ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ βάθους θαυμασίου γυναικείου λάρυγγος.

Ὁ ναύτης ἔκλινε πρὸς τὸ ὕδωρ διὰ νὰ ἰδῇ τὸν φωσφορισμὸν τῶν μεδουσῶν μεταξὺ τῶν βρύων τοῦ πυθμένος. Ἐφρικίασε. Τοῦ ἐφάνη ὅτι δύο μάτια τὸν ἐκύτταζαν ἐκ τοῦ βάθους, δύο μάτια γυναικὸς μαγνητικὰ καὶ ἐπικίνδυνα...

Καὶ τὸ τραγοῦδι ἠκούετο ἤδη τόσῳ πλησίον, ὥστε ὁ ναύτης ἐπίστευσεν ὅτι εἶχε τελειώσῃ τὸ ταξείδι του. Ἔλαβε θάρρος καὶ ἠρώτησε·

— Ποία εἶσαι σὺ ποὺ τραγουδᾷς ;

Ἐκ τῆς πρώρας μία φωνὴ τοῦ εἶπε·

— Γύρισε καὶ θὰ ἰδῇς ποία εἶμαι !

Ὑπήκουσε φρικιῶν καὶ εἶδε μέλανας κλοκάμους κυματίζοντας ἐπὶ παλλεύκων ὤμων μαργαριτωδῶν.

— Ποία εἶσαι ;—ἐψιθύρισεν ὁ Τριαντάφυλλος.

— Παρθενόπη, ἡ θυγάτηρ τῶν κυμάτων— ἀπεκρίθη ἡ ὑπερκοσμία ἐμφάνισις.

— Εἶσαι σὺ ποὺ ἐτραγουδοῦσες ;

— Ἤμουν ἐγὼ ποὺ ἐτραγουδοῦσα.

— Ἤκουσα τὴν φωνήν σου καὶ ἦλθα νὰ σὲ δρῶ. Ἴσως εἶσαι ἐκείνη ποὺ ὀνομάζουν Νεράϊδα τῆς θαλάσσης ;...

— Ἐγὼ εἶμαι· Ἡ Νεράϊδα τῶν ἐνάστρων νυκτῶν. Ἔφυγα ἀπὸ τὸν μαρμάρινον τάφον μου, κάτω ἀπὸ τὰ συμπλέγματα τῶν κοραλλίων καὶ τῶν πρασίνων φυκῶν, ἀναζητοῦσα ἕνα ἄνθρωπον ποὺ νὰ μὲ ἀγαπήσῃ θερμῶς!...

Ἐσιώπησε καὶ ἔτεινε πρὸς αὐτὸν τοὺς βραχιονάς της. Ὁ ναύτης ἔκλινε πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐνηγκαλίσθη. Τὰ χείλη τῆς θαλασσίας νύμφης προσεκολλήθησαν ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ ναύτου καὶ ὁ ἐναγκαλισμὸς των ἐγέμισε μὲ ἡδονικὸν ρῖγος τὴν ἀτμόσφαιραν...

Ἔμειναν οὕτω ἐπὶ μακρὸν ἐνηγκαλισμένοι ὑπὸ τοὺς ἀγρυπνοῦντας ἀστέρας. Ἐκεῖνος κεκλιμένος ἄνωθεν τοῦ χείλους τῆς λέμβου, ἐκείνη κατὰ τὸ ἥμισυ ἔξω τῶν κυμάτων διὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ σώματός της.

Εἶπεν ἡ Νύμφη·

— Σέ ἀγαπῶ !

Ἐφιλήθησαν ἀκόμη. Οἱ βραχίονες τῆς Παρθενόπης ἐκράτουν σφιχτὰ ἐνηγκαλισμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ Τριανταφύλλου.

Ἡ θάλασσα, παροῦσα ἐκεῖ, ἐσιώπα εἰς τὴν περίπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς Θεᾶς...

Ἐδοκίμασαν στιγμὰς ἐκτάκτου ἡδυπαθείας, κατόπιν ὁ δεσμὸς τῶν δύο σωμάτων ἐλύθη...

Εἰς μακρυνὸν ὁρίζοντα ἠνάπτοντο τὰ πρῶτα φέγγη τῆς αὐγῆς, ἐνῷ οἱ ἀστέρες ἐβυθίζοντο εἰς τὴν πρωϊνὴν λάμψιν, τὴν ἀναδύουσαν ἐξ ἀγνώστων βαθυτάτων...

Εἶπεν ὁ Τριαντάφυλλος.

— Πρέπει νὰ πηγαίνω.

— Μεῖνε ἀκόμη λίγο—ἱκέτευσεν ἡ Παρθενόπη.

— Δὲν μπορῶ, πρέπει νὰ πηγαίνω.

— Θὰ ἐπιστρέψῃς ;—ἠρώτησεν ἐκείνη.

— Κάθε βράδυ, ἐκλεκτή μου !

— Πάντοτε ;

— Πάντοτε !

— Χαῖρε, ἀγάπη μου !

— Χαῖρε !

Ἐφιλήθησαν ἀκόμη μίαν φορὰν, κατόπιν ἐκείνη ἀφέθη νὰ ἐξαφανισθῇ μέσῳ τῶν ἀφρῶν εἰς τὰ βάθη τῶν ὑδάτων...

Τὴν ἑπομένην μεταξὺ τῶν ἁλιέων διέτρεχεν ἡ καλὴ εἴδησις.

— Ξέρεις, ὁ Τριαντάφυλλος ἐγύρισε...

— Καὶ ἡ Νεράϊδα ;

— Τίποτε δὲν ἠθέλησε νὰ εἰκῇ, τίποτε.

— Καὶ τὸ χθεσινό τραγοῦδί της ;

— Γιὰ κυττᾶτε τὸν Τριαντάφυλλον ἐκεῖ εἰς τοὺς βράχους !...

— Τριαντάφυλλε, Τριαντάφυλλε, Τριαντάφυλλε !...

Ὁ Τριαντάφυλλος ἀπὸ μακρὰν ἀπήντησε·

— Τί θέλετε ;

— Ἔλα καὶ θὰ σοῦ τὸ εἰποῦμεν.

— Ἔρχομαι !..

Καὶ πηδήσας ἀπὸ τὸν βράχον ὁ ἁλιεὺς ἦλθεν εἰς τὴν παραλίαν. Εἶχε τὴν ὄψιν φασματώδη. Ἡ χθεσινὴ ἀπόλαυσις εἶχεν ἀφήσει τὰ ἴχνη της ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Πάντες συνέρρευσαν περὶ αὐτόν, ἀλλ' ἐκεῖνος προέλαβε τὰς ἐρωτήσεις.

— Δὲν εἶδα τίποτε, φίλοι μου. Τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν οὐρανόν.

— Καὶ τὸ χθεσινὸ τραγοῦδι ;

Ὁ Τριαντάφυλλος δὲν ἀπεκρίθη.

— Μίλησε !—διέταξεν ὁ Μαρά.

— Θέλω νὰ μάθω ὅλα !...

— Σοῦ εἶπα ὅτι δὲν εἶδα τίποτε.

— Ψέμματα λές ! Εἶσαι χλωμὸς σὰν ἄνθρωπος ποὺ διεσκέδασεν ὅλην τὴν νύκτα.

Ὁ Τριαντάφυλλος ἐσιώπα, κατόπιν εἶπε·

— Σοῦ εἶπα ὅτι δὲν εἶδα τίποτε. Πρέπει νὰ μὲ πιστεύσῃς....

Καὶ ἀπεμακρύνθη πρὸς τοὺς βράχους. Ὁ γέρων ἔτρεξε κατόπιν του καὶ τὸν ἔφθασε.

— Πές μου τὴν ἀλήθεια. Ἡ Νεραϊδα ὑπάρχει ;

Ὁ Τριαντάφυλλος πρὸς στιγμὴν ἐδίστασε. Τέλος ἐκάμφθη.

— Ὑπάρχει !—ἀπεκρίθη.

Ἡ ἑσπέρα εἶχε κατέλθει. Ἡ Μεγάλη Ἑβδομὰς ἔβαινε πρὸς τὸ τέρμα της. Ἔλειπον τρεῖς ὧραι διὰ νὰ γείνουν μεσανύκτα. Αἱ λέμβοι ὅλαι εἶχον τὰ ἱστία ὑπεσταλμένα καὶ μονον ἡ μαύρη τοῦ Τριανταφύλλου καὶ ἡ ἐρυθρὰ του Μαρὰ ἦσαν ἕτοιμαι πρὸς ἀναχώρησιν. Μόναι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐφαίνοντο ὡς δύο παράδοξοι ἀθλητικαὶ μορφαί, ἕτοιμαι διὰ τὴν πάλην.

Τέλος τὸ πλῆθος κατῆλθεν εἰς τὴν παραλίαν. Οἱ δύο τολμηροὶ ἀντίπαλοι ἀνῆλθον συγχρόνως ἐπὶ τῶν λέμβων των καὶ ἀνεχώρησαν ἀμέσως ταχεῖς. Οἱ ἄλλοι συγκεντρούμενοι ὑψηλὰ ἐπὶ τῶν βράχων, παρηκολούθουν τὸν ἀγῶνα. Ἀλλὰ τὰ δύο ἱστία ἐφούσκωσαν ὑπὸ τὸν ἀδρὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Ὅταν ἔφθασαν ὁ Μαρὰ εἶπεν·

— Ἄς σταθῶμεν !

Ἐστάθησαν, συνέπτυξαν τὰ ἱστία καὶ ἐκύτταξαν ἀλλήλους δι' ἀγρίων βλεμμάτων.

Διατί ἤλθαμεν ἐδῶ !—ἠρώτησεν ὁ Τριαντάφυλλος.

— Ἔχω νὰ σοῦ μιλήσω μακρὰν ἀπ' ἐνθρώπινα αὐτιά.

— Σὲ ἀκούω.

Ὁ γέρων ἤρχισε.

— Σὺ τώρα ἔγινες ὁ ἐραστὴς τῆς θαλασσινῆς γοργόνας. Πρόσεξε καλά ! Εἶμαι κατὰ τριάντα χρόνια γεροντότερός σου. Ἀγάπησα τὴν Αἰωνίαν ὅπως καὶ σύ, ἴσως καὶ περισσότερον. Ἤμην εἴκοσι ἐτῶν, ὅταν μίαν νύχτα μὲ ἐξετρέλλανε μὲ τὸ τραγοῦδί της. Δύο ὁλόκληρα χρόνια τὴν ἐλάτρευα. Κατόπιν δὲν τὴν ξαναείδα. Τώρα νὰ ποῦ φαίνεται πάλιν, ἀλλὰ γιὰ ν' ἀγαπήσῃ ἄλλον. Πρόσεχε καλά. Ὅταν σὲ ἐρώτησα εἶχα κάποιαν ἀμφιβολία, ἂν καὶ στὰ μάτια σου ἐδιάβαζα τὴν ἀλήθεια. Δὲν θέλω νὰ τὴν ἀγαπᾷς. Κατάλαβες !!....

Ὁ νέος τὸν ἤκουσε προσεκτικῶς καὶ πρὸς στιγμὴν ἐλυπήθη. Εἶχε τοὺς μῦς χαλυβδίνους καὶ δὲν ἤθελε νὰ παλαίσῃ μὲ ἕνα γέροντα. Ἀλλ' ὁ Μαρὰ ἐζήτει τὴν πάλην. Αἱ λεπίδες τῶν μαχαιριῶν ἐξήστραψαν ἀπαισίως ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν ἀστέρων. Ὁ Τριαντάφυλλος ἐπήδησεν ἐπιδεξίως εἰς τὴν λέμβον τοῦ ἀντιπάλου του καὶ τὸν ἐκτύπησεν θανασίμως. Τὸ πάθος τὸν παρέφερε. Ὁ Μαρὰ ἔπεσε τριπλόζυν. Ὁ ἄλλος ἤθελε νὰ τὸν ἴδῃ θνήσκοντα καὶ τοῦ ἐκάρφωσε τὴν λεπίδα εἰς τὸν λαιμόν, ἄγριος, πλήττων ἓν πτῶμα. Κατόπιν ἐσταμάτησεν. Αἱ χεῖρές του ἐρυθραὶ ἐξ αἵματος. Ἐσφόγγισεν αὐτὰς ἐπὶ τῶν λευκῶν ἱστίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐσχηματίσθησαν μεγάλαι κηλίδες καὶ ἔξαλλος ἐκ τῆς θέας τοῦ νεκροῦ, ἐκ τῆς νίκης, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν λέμβον του. Ἠσθάνετο εἰς τὰς φλέβας τῆς καρδίας του παλλόμενην τὴν χαράν. Εἶχε κ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΦΟΡΟΔΟΓΙΑΣ ΚΑΘΑΡΑΣ ΠΡΟΣΟΔΟΥ
ΦΟΡΟΔΟΓΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἐκτὸς τοῦ στρεμματικοῦ φόρου, ὅστις, ὡς εἴπομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Φωνῆς» καθωρίσθη διὰ τοῦ τελευταίου νόμου εἰς Δρχ. 3,50 κατὰ στρέμμα, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ***φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου*** τῆς προελεύσεως ἐκ τῆς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ὑπεροαίνει τὸ ποσὸν τῶν Δραχ. 25.000.

Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὡρίσθη ***εἰς 10 ο/ο*** ἐπὶ τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου. Παραμένει πάντοτε ***ἀφορολόγητος παγία ἔκπτωσις ἐκ Δραχ. 25.000.***

Τὸ καθαρὸν κέρδος ἐξ ἐλαίου, ἐλαιῶν, σταφίδος, καπνοῦ, κουκουλίου κλπ. ***ἀπαλάσσεται*** τῆς φορολογίας ταύτης ἐφ' ὅσον τὰ προϊόντα ταῦτα ὑποκείνται εἰς εἰδικὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φορολογίαν.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἕκαστος φορολογούμενος ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ δήλωσιν περὶ τῆς καλλιεργουμένης ἢ πεφυτευμένης ἐκτάσεως κατὰ στρέμματα ὡς καὶ περὶ τῶν συγκομισθέντων προϊόντων των ὑπαγομένων εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην.

Ἐὰν ἡ συνολικὴ ἀξία τῶν παραχθέντων προϊόντων ***δὲν ὑπερβαίνει τὰς 60.000 δραχμάς,*** ὁ φορολογούμενος ***δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ περὶ αὐτῶν δήλωσιν καθότι δὲν φορολογεῖται.***

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ ἐνεργῶν κτηνοτροφικὴν ἐπιχείρησιν.

Ὁ ἀσκῶν γεωργικὴν ἐπιχείρησιν καὶ ***συντάσσων λογαριασμόν,*** ἀναγράφει εἰς τὴν δήλωσιν τὸ καθαρὸν κέρδος ὅπερ προέκυψεν συμφώνως τῷ λογαριασμῷ.

— Ποῦ ὑποβάλλονται αἱ δηλώσεις.

Ἡ δήλωσις περὶ τῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως καὶ περὶ τῶν παραχθέντων προϊόντων ὑποβάλλεται εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἐνθα ἐνηργήθη ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις.

— Περὶ τῶν Προσφύγων.

Οἱ πρόσφυγες οἱ ἐγκατασταθέντες ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν 15 Αὐγουστου 1922 ***ἀπαλάσσονται ἀναδρομικῶς*** διὰ τὰ ἔτη 1923-1924 καὶ 1924-25 τοῦ παλαιοῦ φόρου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ὡς καὶ τοῦ διὰ τοῦ τελευταίου νόμου ἐπιβληθέντος στρεμματικοῦ φόρου ὡς καὶ τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου, μέχρι συμπληρώσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀποκαταστάσεως των.

Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω πρόσφυγες ἀπαλλάσσονται ἐπίσης τοῦ φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων διὰ τὰ φορολογικὰ ἔτη 1923-1924 1924-25 καὶ 1925-26.

— Τὰ νέα ἔντυπα τῶν Δηλώσεων.

Ἀπεστάλησαν εἰς τὰς Οἰκον. Ἐφορίας τοῦ Κράτους τὰ νέα ἔντυπα τῶν δηλώσεων καθαρῶν προσόδων τὰ ὁποῖα κατὰ πολὺ ἁπλουστερα τῶν παλαιῶν περιλαμβάνουν εἰς ἓν ἔντυπον τέσσαρας δηλώσεις εἰς τέσσαρας πίνακας.

Ὁ πρῶτος πίναξ περιλαμβάνει τὸ κέρδος ἐξ εμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων μετὰ προσδιορισμοῦ τοῦ καταβλητέου φόρου.

Ὁ δευτερος πίναξ περιλαμβάνει εἰσοδήματα ἐς ἐλευθέρων επαγγελμάτων μετὰ προσδιορισμοῦ επίσης τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

Ὁ τριτος πίναξ καταλαμβάνων τὴν δευτέραν σελίδα τοῦ ἐντύπου ἀφορᾷ τὴν συνολικὴν καθαραν προσοδον, μετὰ προσδιορισμοῦ τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

Καὶ ὁ τέταρτος πίναξ ὅστις καταλαμβάνει τὸ ἄνω μέρος τῆς τρίτης σελίδος, χρησιμευει δια τὴν ἀναγραφὴν τοῦ παρακρατηθέντος ἐξ ἀμοιβῶν υπαλλήλων ἢ ἐργατων φορου μισθωτῶν υπηρεσιῶν.

Κάτωθι δε αὐτοῦ γίνεται ανακεφαλαίωσις ὅλων τῶν ὀφειλομένων φόρων, χωριστὰ τῶν κυρίων καὶ χωριστὰ τῶν προσθέτων.

Αἱ δηλώσεις αὐταὶ ἀπευθύνονται ἢ πρὸς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἢ πρὸς τὴν Φορολ. Ἐπιτροπὴν τοῦ φορολογικοῦ ὁμίλου.

Εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ ἐντύπου παρέχονται ὁδηγίαι διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτων παρατίθεται δὲ καὶ ὁ πίναξ τῆς φορολογίας τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

Τὰ νέα ταῦτα ἔντυπα βέλουσι σπουδαίως διευκολυνει τόσον τοὺς φορολογουμένους ὅσον καὶ τὴν ἐπὶ τῆς παραλαβῆς αὐτων Ἐφοριακὴν υπηρεσίαν κατὰ τὴν υποβολὴν αὐτων, καθότι θὰ γίνεται μία πληρωμὴ ἀντὶ τεσσάρων καὶ μία θὰ δίδεται ἀποδειξις ἐγχειρίσεως.

ΧΑΡΑΛ. ΕΜ. ΑΡΩΝΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι ***κολώνιαν ἀνωτέρας ποιότητος*** καὶ μοναδικὴν ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν ἀγνότητά της, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ ἐν Πειραιεῖ Μυροπωλεῖον τοῦ συμπολίτου κ. ***Θεοδώρου Μεγαλοοικονόμου*** ἐν τῇ πλατείᾳ Λουδοβίκου ἔναντι ΣΑΠ.

Αἱ παραγγελίαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν εκτελοῦνται διὰ μεταλλίνων δοχείων.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ

—Ἡ συζήτησις περὶ Λιμένος.
—Αἱ διαθέσεις τοῦ λαοῦ.
—Ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ κίνησις.

Ἡ ἄφιξις ἐνταῦθα τοῦ πληρεξουσίου μας κ. Τσιτσίλια ἐσημείωσε ζωηρὰν κίνησιν καὶ ἔδωκε ἀφορμὴν εἰς εὐρείας συζητήσεις κυρίως περὶ τοῦ λιμένος. Ἡ πολιτικὴ ἔχει παραμερισθῆ καὶ δὲν ἀκούει κανεὶς ἄλλο παρὰ γνώμας πολλὰς νὰ ἐκδηλοῦνται, σχέδια ποικίλα νὰ καταστρώνωνται, καὶ νὰ γίνωνται διάφοροι ὑποδείξεις σύμφωνα μὲ τὰς προσωπικὰς διαθέσεις καὶ ἀντιλήψεις ἑκάστου τῶν συζητούντων.

Μέσα εἰς ὅλα αὐτὰ παρατηρεῖ κανεὶς ὄχι βέβαια χωρὶς κάποιαν ἀπογοήτευσιν, ὅτι δὲν πρυτανεύει ἡ εὐρυτέρα ἀντίληψις τοῦ γενικοῦ συμφέροντος ἀλλ' ἡ περιωρισμένη καὶ ἐπιζημία ἀντίληψις τῶν συμφερόντων ὡρισμένης τοπικῆς ἀκτινος. Εἶνε ὅμως βέβαιον καὶ διὰ τοῦτο εἶνε καὶ εὐχάριστον, ὅτι οἱ περισσότεροι ἐξαρτοῦν τὴν ἀπόφασίν των ἐκ τῆς ἀπυφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐράνων διὰ τὸν λιμένα, συγχρόνως δὲ γίνεται καὶ ἐνέργεια ὅπως τόσον ὁ Ποταμὸς ὅσον καὶ τὰ χωρία σινεισφέρουν τὸν ὀβολόν των ὅσον τὸ δυνατὸν γενναιότερα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἔργου. Καὶ ἦτο καιρὸς διότι ἡ νῆσος ὑστέρησε εἰς τὴν ὑλικὴν συνδρομὴν ἐνῷ θα ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ τῶν ἔξω αὐτῆς κατοικούντων κυθηρίων.

Ἡ κοινωνική μας κίνησις εἶνε ἀρκετὰ ζωηρή. Πολλοὶ καὶ πολλαὶ οἰκογένειαι ἀφιχθησαν διὰ νὰ παραθερίσουν καὶ ἰδίως πρόσφυγων συμπολιτῶν μας. Συνοικέσια ἀφ' ἑτέρου ψιθυρίζονται καὶ γάμοι τινὲς τελοῦνται. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐτελέσθη ὁ γάμος τοῦ κ. Κων. Τσαμπηρᾶ μετὰ τῆς δεσποινίδος Διονυσοῦλας Γ. Φραντζεσκάκη. Τὸ τραπέζι καὶ ὁ χορὸς ἐδόθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν Λιβαδίτη ὅπως καθιερώθη πλέον νὰ γίνεται διότι ἔτσι ὅλοι εὐχαριστοῦνται καὶ διασκεδάζουν καλύτερα καὶ ἀποφεύγεται ἡ φασαρία τοῦ σπιτιοῦ.

Κατὰ τὸν γάμον αὐτὸν παρέστη ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ κοινωνία Ποταμοῦ διότι ἐπρυκειτο περὶ ἀγαπητῶν μελῶν της, ἡ δὲ διασκέδασις διεξήχθη ἐν μέσῳ ἀληθοῦς χαρᾶς. Ὁ καλλιτέχνης βιολιστὴς κ. Τζανέτος Ἀργύρης ὁ γνωστὸς εἰς ὅλους διὰ τὸ ὡραῖον του παίξιμο ἐθριάμβευσε καὶ πάλιν μὲ τοὺς τσιργώτικους καὶ καλαματιανοὺς καὶ τοὺς κρητικοὺς ποῦ ἔπαιξε. Εἰς τὸ χορὸ διεκρίθησαν ἡ νύμφη ἡ ὁποία ὡραιότατα στολισμένη ἐδέσποζε μὲ τὴν ὀμορφιά της καὶ τὴ χάρι της καὶ αἱ δεσποινίδες Ἐλέλη Τριφύλλη, Ἐλένη Ἀραπανιζῆ, Εὐσταθία Νενέ, Ρηγοῦλα Φραντζεσκάκη, Μαρούσα Στρατηγοῦ, Οὐρανία Κορωναίου Οὐρανία Τσιγγούνη, Σταματία Σίμου, Διαμαντοῦλα Χλομπέα, Κατίνα Θεοδωρακάκη καὶ Εἰρήνη Μεγαλοκονόμου.

Ἐκ τῶν κυριῶν διεκρίθησαν ἡ γιαγιὰ τῆς νύμφης κυρία Διωνυσία Φραντζεσκάκη ἡ ὁποῖα ἐχόρεψε ὡραιότατο συρτὸ καὶ μπάλο, ὡς καὶ αἱ κυρίαι Κορνηλία Θεοδωρακάκη, Ἄννα Χαρισιάδου, καὶ Εὐαγγελία Μεγαλοκονόμου. Ἐκ δὲ τῶν ἀνδρῶν οἱ κ. κ. Χαρισιάδης, Ρῖγος, Μιμίκος Κρίθαρις. Πυλυχρόνης Φραντζεσκάκης, θεῖος τῆς νυμφης καὶ Στέλιος Μεγαλοκονόμου. Ὡραῖα επίσης ἐχόρεψεν καὶ ὁ πατὴρ τῆς νυμφης κ. Γεώργιος Φραντζεσκάκης σύρων τον γαμβρον του ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν πολυετῆ, εν τῷ ἐξωτερικῷ διαμονήν του δὲν ἐλησμόνησε τοὺς χοροὺς τῆς πατρίδος μας.

Ἡ οἰκονομικὴ κίνησις Ποταμοῦ καθ' ἑκάστην εὐρύνεται. Εἰς τοῦτο μεγάλως συνετέλεσε καὶ τὸ ἱδρυθὲν πέρυσι ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν τοῦ ὁποίου ἡ ἀλματικὴ πρόοδος ἐντὸς ἔτους προξενεῖ ἐντύπωσιν καὶ χαρακτηρίζει ἐξαιρετικὰ τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων μας.

—Ἄφιξις Ἀνακριτοῦ ἐκ Γυθείου.
—Ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἐδέησεν ἔπειτα ἀπὸ τόσον θόρυβον καὶ εἰς τὸν τύπον καὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν διὰ τὸν Εἰρηνοδίκην μας, νὰ ἔλθῃ Ἀνακριτὴς ἐκ Γυθείου πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων. Ὄντως πρὸ ἡμερῶν, καὶ ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐκλήθησαν ἐνταῦθα πρὸς ἀνάκρισιν διάφοροι πολῖται ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Θεόδωρος Χανιώτης ὅστις διὰ τῆς ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης εἶχε κατηγορήσῃ τὸν Εἰρηνοδίκην ὡς λαβόντα παρανομως διὰ τρία πληρεξούσια 750 δραχ. Ὁ ἀνακριτὴς ἐξήτασε λεπτομερῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας παράπονα κατὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου μεθ' ὅ ἀνεχώρησε διὰ Γύθειον.

Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι ὁ Εἰρηνοδίκης πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀνακριτοῦ ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς παθόντας μέρος τῶν ἐπὶ πλέον χρημάτων τὰ ὁποῖα παρανόμως ἔλαβε. Δὲν γνωρίζομεν ποῖον θὰ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνακρίσεων, ἀλλὰ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ εἶνε ἀντάξιον πρὸς τὸν πόθον τοῦ λαοῦ νὰ τιμωρῶνται τὰ παρανομοῦντα δημόσια ὄργανα καὶ νὰ ὑψωθῇ τὸ γόητρον τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

—Ἡ κατάσιασις τοῦ δρόμου Ποταμοῦ Καραβᾶ.
—Ὁ Καραβᾶς κέντρον παραθερισμοῦ καὶ ὑδροθεραπείας.

Τὸ Κράτος ἐχορήγησε ἐσχάτως πλέον τῶν πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν τῆς Νήσου μας ἀλλὰ διὰ τὴν ὁδὸν ποταμοῦ Καραβᾶ δὲν ἀκούσαμε τίποτε. Τὴν ἀπελπιστικὴν ὄψιν ποῦ παρουσιάζει ὁ δρόμος αὐτός, ὡς μὴ ἐπισκευασθεὶς ἀπὸ εἰκοσαετίας, γνωρίζουν μόνον ἐκεῖνοι ποῦ ἐπισκέπτονται τὸν Καραβά. Διὰ τοῦτο εἶνε ἀνάγκη ἀπόλυτος ὅπως ληφθῇ καὶ δ' αὐτὸν ἓν μέτρον ἀποτελεσματικὸν διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ τελείως. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐπιτροπὴ Καραβιτῶν ἐπεσκέφθη ἐν Ποταμῷ τὸν πληρεξούσιόν μας κ. Τσιτσίλιαν ὅστις καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ παν τὸ δυνατόν.

Πολλοὶ συμπολῖται, καὶ κυρίως συγχωριανοί μας, διαμένοντες ἔξω τῆς Νήσου μας καὶ κυρίως ἐν Αἰγύπτῳ, ἦλθον ἐδῶ διὰ νὰ παραθερίσουν καὶ νὰ πιοῦν τὸ ἀθάνατο νερό, ***τὸ σιδηρόνερο,*** τὸ ὁποῖον δίδει ζωὴν εἰς τοὺς ἀναιμικοὺς, θεραπεύει τοὺς στομαχικοὺς, καὶ δυναμώνει τοὺς κουρασμένους.

Τὸν πλοῦτόν μας αὐτὸν ποῦ βγαίνει μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς γῆς καὶ κυλιέται ἀνάμεσα σὲ μιὰ ὀργιάζουσαν ἀπὸ εὐμορφιές καὶ πρασινάδες τοποθεσία, δὲν θὰ εὑρεθῇ κανεὶς νὰ τὸν ἐκμεταλλευθῇ καὶ νὰ τὸν ἀναδείξῃ; Οἱ Ρωμηοὶ τρέχουν εἰς τὰς Εὐρώπας καὶ εἰς τὰς πολυτελεῖς λουτροπόλεις των νὰ βροῦν τὴν ὑγεία των, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πατρίδα των ὑπάρχουν ἄφθονα τὰ φυσικὰ δῶρα τῆς ὑγείας τὰ ὁποῖα ὅμως ἀκόμη νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε δὲν ἐμάθαμε. Τί κρῖμα νὰ χάνεται τόσο χρῆμα στὴν ξενητιὰ καὶ μὲ ἀποτελέσματα γιὰ τὴν ὑγεία ἀμφίβολα, ἐνῷ μὲ μιὰ καλὴ ἐνέργεια καὶ μὲ λίγας δαπάνας θὰ ἠμπορούσαμε ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα μας νὰ δημιουργήσωμεν κέντρα θεραπευτικὰ καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ πλουτισμοῦ καὶ προόδου.

Μέχρι τῆς ὥρας ἐκεῖνοι ποῦ ἦλθον εἰς τὸ δροσόλουστον χωριό μας εἶνε ἀρκετοὶ ἀναμένονται δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Μεταξὺ τῶν ἀφιχθέντων εἶνε ὁ κ. Νικόλαος Κοντολέων μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ φιλοπρόοδος συγχωριός μας κ. Κυριάκος Δημ. Τζωρζόπουλος οἰκογενειακῶς ἔπειτα ἀπὸ δεκαεξαετῆ ἀπουσίαν ἐν Καΐρῳ ἐνθα εἶνε ἄριστα ἐγκατεστημένος, ὁ κ. Παναγιώτης Τζωρτζόπουλος οἰκογενειακως, ὁ κ. Γεώργ. Ι. Σουρῆς ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὁ κ. Παναγ. Ν. Κορωναῖος Φαγάνας ἐκ Πειραιῶς, οἱ κ. κ. Πολυχ. Ν. Σουρῆς καὶ Μηνᾶς Εὐαγ. Τζωρτζόπουλος ἐξ Ἀλεξανδρείας, ἡ κυρία Γεωργίου Κανέλη ἐκ Πειραιῶς μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ της Μηνᾶ, καὶ ἐξ Ἀμερικῆς ὁ κ. Πολυχ. Θεοδ. Κατράκης μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

—Ἀφθονία τροφίμων καὶ ψαριῶν
—Ἡ παραγωγὴ τῶν φρούτων πενιχρὰ

Ἡ ἄφιξις τῶν ξενητεμένων μας ἔδωκε ζωηρὰν κίνησιν εἰς τὸ χωριό μας. Εἰς τὴν πευκοφυτευμένη καὶ μαγευτικὴ πηγὴ τοῦ νεροῦ γίνονται συχνὰ γλέντια τρικουβέρτα, καὶ παρὰ τὸ νερὸ τὸ σιδηροῦχο ρέει καὶ τὸ ἀθάνατο καραβίτικο κρασάκι. Οἱ ὀβελίαι πέρνουν καὶ δίνουν, τὰ δε ψάρια, καὶ κυρίως τὰ θαυμάσια μπαρμπουνια μὲ τὰ μεγάλα μουστάκια τους, ποτὲ δεν λείπουν ἀπὸ τὸ τραπέζι. Τὰ τροφιμά μας γενικῶς εἶνε ἄφθονα καὶ μονον φρουτα πολλὰ δεν ἔχομε. Ἐφέτος ελάχιστα ἔγειναν ἀπ' αὐτὰ ἐνῷ πέρυσι εἴχαμε πρωτοφανῆ ἐσοδεία.

—Ἔργα κοινῆς ὠφελείας καὶ δωρεαὶ
—Πῶς καταπολεμεῖται ἡ ἐλονοσία.
—Παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Εἰς τὸν Καραβᾶ λόγω τῆς ἀφθονίας τῶν ὑδάτων σχηματίζονται εἰς μερικὰ σημεῖα ἑστίαι ἐλονοσίας αἱ ὁποῖαι εἶνε λίαν επικίνδυνοι εἰς τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων μας. Εὐτυχῶς ὁ κίνδυνος κατενοήθη ἐγκαίρως καὶ ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς καταστροφὴν τῶν ἑστιῶν αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι ἀφ' ἑαυτῶν φροντίζουν διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν λιμναζόντων ὑδάτων, ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐσυστηματοποίησε οὕτως εἰπεῖν τὴν ἐργασίαν αὐτὴν εἶνε ὁ κ. Παναγ. Ν. Κορωναῖος. Αὐτὸς ἐδώρησεν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους δέκα χιλιάδας δραχμὰς ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν πληρώνωνται τὰ ἐργατικὰ πρὸς καθαρισμὸν τῶν λαγκαδίων. Ἡ πραξις αὐτὴ πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ ἐξαρθῇ διότι εἶνε πραξις πράγματι σωστικὴ διὰ τοὺς κατοίκους μας, καὶ πρακτικὴ δι' ὅσους θέλουν νὰ φανοῦν χρήσιμοι διὰ τοῦ πλούτου των εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ὁ ἴδιος κ. Κορωναῖος ἐνήργησε καὶ εἰσπράχθησαν δραχμαὶ 19.000 πρὸς συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Καραβᾶ—Ἁγίας Πελαγίας. Σύντομα δι' ἐλπίζεται τὸ ποσὸν ν' ἀνέλθῃ εἰς δραχμὰς 30.000 ὅσαι χρειάζονται διὰ τὸ ἔργον. Τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Κορωναίου εἶνε ἄξιον ἐξάρσεως, μεγάλαι δὲ εὐχαριστίαι ὀφείλονται πρὸς αὐτὸν καὶ συγχαρητήρια διὰ τὴν φροντίδα του ὑπὲρ τοῦ Καραβᾶ μας.

ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἐκ Ποταμοῦ (τηλ)κῶς)

Σήμερον κυριακὴν 26 Ἰουλίου εἰς τὴν Ἀθοῦσαν Λειβαδίτου ὡμίλησεν ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα πληρεξούσιος τῆς νήσου κ. Τσιτσίλιας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Λιμένος.

Ἀνέπτυξεν εὐφραδῶς τὰ ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ Λιμένος πλεῖστα ὅσα πλεονεκτήματα καὶ ὀφέλη ἅτινα θὰ ἀποκομίσῃ ἡ νῆσος διὰ τῆς τακτικῆς καὶ ἐξησφαλισμένης συγκοινωνίας, ὑπέμνησε τὰ ἐν καιρῷ χειμῶνος δεινοπαθήματα τῶν ταξειδευόντων καὶ τὰς στερήσεις ἅτινας ὑφίστανται οἱ ἐν Κυθήροις διαμένοντες ἐλλείψει συγκοινωνίας καὶ συνέστησεν ὅπως πάντες καταβάλωσιν τὸν ὀβολόν των εἰς τὸν πανκυθηραϊκὸν ἔρανον ὅν πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ διενεργήσῃ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνισχύοντες οὕτω αὐτὴν καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον ὅπερ ἀνέλαβεν.

Ὑπῆρξεν δὲ τοιοῦτος ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν ὁμιλίαν ταύτην, ὥστε ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων καὶ εὐχῶν ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου, ἠνοίχθη ἀμέσως κατάλογος εἰσφορῶν εἰς τὸν ὁποῖον πρῶτος ἐνεγράφη ὁ ἐνταῦθα ἐργοστασιάρχης κ. Μιχ. Μεγαλοκονόμος διὰ ποσὸν Δραχμ. 25.000.

Ἐλπίζεται ὅτι ὁ ἔρανος οὗτος ἐν Ποταμῷ θὰ ὑπερβῇ λίαν ταχέως τὸ ποσὸν τῶν 100.000

Χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐνθουσιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐκπληρώσει ἑνὸς τόσον δικαιοῦς πόθου, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τινὲς μὴ διαθέτοντες μετρητὰ ὅπως συνεισφέρωσιν εἰς τὸν διενεργούμενον ἔρανον ἐδήλωσαν ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐκχωροῦν ὡρισμένα κτήματα (χωράφια) τὸ εἰσπραχθησόμενον δὲ, ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν ἀντίτιμον θέλει ἀποτελέσῃ τὴν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος εἰσφοράν των.

Οὕτω ὁ κ. Παναγ. Χλέντζος ἢ Μπάλλος ἐξεχώρησε ἓν ἐκ τῶν κτημάτων του ἀξίας Δρχ. 2.000

Περαιωμένου τοῦ ἐράνου θὰ ἀποστείλωμεν πρὸς δημοσίευσιν ὀνομαστικὸν κατάλογον.

ΠΟΤΑΜΙΤΗΣ

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Λήξαντος τοῦ οἰκον. ἔτους 1924-1925 ὁ ταμίας Κυθήρων κ. Κουκῆς, ὑπέβαλε πρὸς τὸ προϊστάμενον Ὑπουργεῖον τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν τοῦ ταμείου του, ἡ κίνησις τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπερέβη τὰ 2.00.000 δραχμῶν.

Ἐκ διαφόρων ἐσόδων (φόρων κλπ.) τῆς μὲν χρήσεως 1924-25 εἰσεπράχθησαν Δρχ. 912.743.30 τῆς δὲ χρήσεως 1923-24 καθυστερούμενα Δχ. 82,011.30.

Ὑπὲρ τοῦ Λιμένος Καψαλίου εἰσεπράχθησαν Δρχ. 11.989,45 ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου Δρχ. 8.584,60 ὑπὲρ τῶν Κοινοτήτων τῆς Νήσου Δρχ. 37.119,60 καὶ ὑπὲρ τῶν Κοινοτήτων τῆς νήσου Δρχ 37.119,60 καὶ ὑπὲρ τοῦ ταμείου Ἀγροφυλακῆς Δρχ. 18.721,60.

Τὸ ***σύνολον*** τῶν ὑπ' αὐτοῦ διενεργηθεισῶν ***εἰσπράξεων*** κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1924 ἕως 31 Μαρτίου 1925 ἀνῆλθεν εἰς Δραχ. ***1.885.232,40*** τὸ δὲ σύνολον ***τῶν πληρωμῶν*** εἰς ***Δρχ. 2.069.245.30*** Τὸ προκῦψαν παθητικὸν ἐκάλυψε τὸ Κενιρικὸν Ταμεῖον.

Κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος 1925—26, προβλέπεται μείωσις τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου λόγῳ τῆς καταργήσεως σχεδὸν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐν Κυθήροις, συνεπεία τῆς αὐξήσεως εἰς 25.000 δρ. τοῦ ἀπαλλασσομένου ἐκ τῆς φορολογίας καθαροῦ κέρδους καὶ τῆς ἀντικατασιάσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς διὰ τοῦ στρεμματικοῦ φόρου, ὅστις δὲν εἶναι γνωστὸν τί θὰ ἀποδώσῃ.

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ

Παρετάθη μέχρι τῆς 10ης Αὐγούστου ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων καθαρῶν προσόδων καὶ συνθετικοῦ φόρου ὡς καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ ΜΑΣ

Ὁ γνωστὸς ζωγράφος κ. Δημ. Κόλ. Κράτης, γαμβρὸς τοῦ συμπολίτου κ. Γεωργ. Β. Χλέντζου, ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν οἰκογενειακῶς διὰ τὰ Κύθηρα (χωρίον Λογοθετιάνικα), ἀναλαμβάνει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ζωγραφικῆς ἐργασίας.

ΝΕΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ὁ διδάκτωρ Νομικῆς κ. Σταμάτιος Π. Καλάνης δοὺς τὰς ἐπ' ἀδείᾳ τοῦ δικηγορεῖν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξετάσεις, ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου. Εἰς τὸν νεαρὸν φίλον ἐπιστήμονα καὶ τὸν εὐτυχῆ πατέρα του καὶ συμπαθῆ συμπολίτην κ. Παναγ. Καψάνην διαβιβάζομεν τὰ θερμότερα συγχαρητήρια μας.

ΝΕΑ ΕΞ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΚΡΑΥΓΗ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Εἰς τὰ τελευταῖα κομισθέντα ἐξ Αὐστραλίας Ἡ Ἐφημερὶς Sydney morninq Herald *εἰς τὸ φύλλον τῆς 4ης Ἰουνίου γράφει τὰ ἑξῆς. Συμφώνως τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπιτρόπου κ.* Ferry *κατὰ τὸ διάστημα τῶν 3 1)2 ἐτῶν τέλη Μάρτη 1925 ἡ Μετανάστευσις εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἀπὸ Ἕλληνας καὶ Ἰταλοὺς εἶνε μεγαλειτέρα ἀπὸ ἄλλης ἐποχῆς, εἰς διάστημα τῶν τελευταίων 40 ἐτῶν καὶ οἱ ἐν* Brispane *Ἕλληνες κάτοικοι εἶναι ἀνεπιθύμητοι καὶ ὅτι δὲν ζῶσιν εἰς τὰς πόλεις καὶ ἐπιδίδονται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν καφενείων* Boardinq Houses *δηλ.* Pension *εἰς ἄλλας κατωτέρας εὐυπολήπτους ἐργασίας, δὲν εἶναι γεωργοὶ καὶ δὲν προσφέρουν τίποτε διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας τὴν ἐργασίαν ποῦ κάμουν δύναται καὶ ὁ τυχὼν αὐστραλὸς νὰ τὴν κάμει. Ἐπισκεφθέντες μαζὺ μὲ μὲ τὸν Ἀστυνόμον τὰ καταστήματά των εὕρωμεν αὐτὰ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ρυπαρά.*

*Ὁ τύπος αὐτῶν τῶν μεταναστῶν εἶναι ἀπειλὴ τῆς κοινωνίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀποικοῦν καὶ θὰ εἶνε εὐεργέτημα τ